

REPUBLIKA HRVATSKA AGENCIJA ZA ZAŠTITU OSOBNIH PODATAKA		
Primljeno	20.06.2024	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
UP/I-034-01/20-01/01	04-02	
Redni broj pismena	Pril.	Vrij.
17	4	0,00

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Us I-2750/2024-2
(ranije Poslovni broj: Us I-844/20)

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Anti Drezgi te Aniti Čavar, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, koju zastupa opunomoćenica Belinda Čačić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Čačić&Partneri, Zagreb, A. Hebranga 27, protiv tuženika Agencije za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, Selska 136, OIB: 28454963989, radi upravne novčane kazne, 14. lipnja 2024.,

riješio je

Upravni spor se nastavlja.

Obrazloženje

1. Sud je rješenjem od 2. svibnja 2023. prekinuo upravni spor nakon što je podnio zahtjev Sudu Europske unije o tumačenju prava Europske unije.

2. Člankom 45. stavkom 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.; dalje ZUS) propisano je da će čim prestanu razlozi prekida, sud donijeti rješenje o nastavku spora na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti. Rokovi koji su zbog prekida spora prestali teći počinju iznova teći od dostave rješenja o nastavku spora.

3. Rješenjem od 27. svibnja 2024. u predmetu C-312/23 Sud Europske unije je odlučio o zahtjevu za prethodnu odluku.

4. Na temelju članka 45. stavka 5. ZUS-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. lipnja 2024.

Dokument je elektronički potpisan:
Ante Drezga

Vrijeme potpisivanja:
14-06-2024
12:20:40

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D363533338343935343437
OU=Signature
S=Drezga
G=Ante
CN=Ante Drezga

Sudac
Ante Drezga

DNA:

1. Odvjetnica Belinda Čačić, 10 000 Zagreb, A. Hebranga 27, uz dopise Suda Europske unije, presudu u predmetu C-307/22 i rješenje u predmetu C-312/23
2. Agencija za zaštitu osobnih podataka, 10 000 Zagreb, Selska 136, uz dopise Suda Europske unije, presudu u predmetu C-307/22 i rješenje u predmetu C-312/23
3. U spis

Broj zapisa: **9-30869-15f1b**

Kontrolni broj: **030d0-723ae-be0c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Drezga, O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

SUD
EUROPSKE UNIJE
Tajništvo

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

BROJ *Usl-844/2020-24*

PRIMLJENO *04-12-2023*

NEROSPORNNO - PREDANO POŠTI

LUXEMBOURG dana *27.11.2023*

Omot priloži. Primjeraka *1* priloga *doz*

Luxembourg, 24/11/23.

1275111 HR

Prethodni postupak C-312/23

Addiko Bank

**[sud(ovi) koji je postavio(su postavili) prethodno pitanje:
Upravni sud u Zagrebu - Hrvatska]**

Usl-844/20-16

Dostava presude u predmetu C-307/22 koji ima sličan predmet odlučivanja

Tajnik Suda Vam u prilogu prosljeđuje primjerak presude Suda od 26. listopada 2023. u predmetu C-307/22 [FT (Kopija medicinske dokumentacije)].

Molimo Vas da obavijestite Sud da li želite, s obzirom na predmetnu presudu, ostati pri svojem prethodnom pitanju.

U interesu dobre organizacije rada Suda, bili bismo Vam zahvalni kada bismo primili Vaš odgovor prije 05/01/2024.

Matija Longar
Administrator

Telefon : (352) 43031
Telefaks : (352) 433766
E-mail : cej_registry@curia.europa.eu
Internetska adresa : <http://www.curia.europa.eu>

Sve dopise uputiti na:
Sud Europske unije
Tajništvo
L - 2925 LUXEMBOURG

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SODNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
DEN EUROPÆISKE UNIONES DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÚIRT BHEITHIÚNAIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUD EUROPSKE UNIE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

LUXEMBOURG

440
EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNIE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

26. listopada 2023.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Obrada osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članci 12., 15. i 23. – Ispitanikovo pravo na pristup svojim podacima koji se obrađuju – Pravo na dobivanje prve kopije tih podataka bez naknade – Obrada podataka o pacijentu koju provodi njegov liječnik – Medicinska dokumentacija – Razlozi zahtjeva za pristup – Upotreba podataka u svrhu utvrđivanja odgovornosti liječnika koji obavlja liječenje – Pojam „kopija”

U predmetu C-307/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 29. ožujka 2022., koju je Sud zaprimio 10. svibnja 2022., u postupku

FT

protiv

DW

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadžiev, predsjednik vijeća, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin i I. Ziemele (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: N. Emiliou,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za latvijsku vladu, K. Pommere, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: njemački

HR

– za Europsku komisiju, A. Bouchagiar, F. Erlbacher i H. Kranenborg, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 20. travnja 2023.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 12. stavka 5., članka 15. stavka 3. i članka 23. stavka 1. točke (i) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.) (u daljnjem tekstu: OUZP).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između osoba FT i DW, u vezi s odbijanjem osobe FT, zubara, da svojem pacijentu osigura prvu kopiju njegove medicinske dokumentacije bez naknade.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U skladu s uvodnom izjavom 4. OUZP-a:

„[...] Pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo; mora ga se razmatrati u vezi s njegovom funkcijom u društvu te ga treba ujednačiti s drugim temeljnim pravima u skladu s načelom proporcionalnosti. Ovom se Uredbom poštuju sva temeljna prava i uvažavaju slobode i načela priznata Poveljom [Europske unije o temeljnim pravima], koja su sadržana u Ugovorima, osobito [...] sloboda poduzetništva [...].”

- 4 U uvodnim izjavama 10. i 11. OUZP-a navodi se:

„(10) Kako bi se osigurala postojana i visoka razina zaštite pojedinaca te uklonile prepreke protoku osobnih podataka unutar [Europske u]nije, razina zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom takvih podataka trebala bi biti jednaka u svim državama članicama. [...]

(11) Djelotvorna zaštita osobnih podataka širom Unije zahtijeva jačanje i detaljno određivanje prava ispitanika i obveza onih koji obrađuju i određuju obradu osobnih podataka, [...].”

- 5 Na temelju uvodne izjave 13. OUZP-a:

„[...] Osim toga, institucije i tijela Unije te države članice i njihova nadzorna tijela potiču se da u primjeni ove Uredbe uzmu u obzir posebne potrebe mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća. [...]”

6 U uvodnoj izjavi 58. OUZP-a pojašnjava se:

„Načelom transparentnosti zahtijeva se da svaka informacija namijenjena javnosti ili ispitaniku bude sažeta, lako dostupna i razumljiva, da se upotrebljava jasan i jednostavan jezik te da se usto, prema potrebi, koristi vizualizacijom. Takva bi se informacija također mogla dati u elektroničkom obliku, na primjer na internetskim stranicama, kada je namijenjena javnosti. To je osobito bitno u situacijama u kojima zbog velikog broja sudionika i tehnološke složenosti prakse ispitaniku nije lako prepoznati i razumjeti prikupljaju li se osobni podaci o njemu, tko ih prikuplja i u koju svrhu, kao što je slučaj internetskog oglašavanja. Imajući u vidu da djeca zaslužuju posebnu zaštitu, svaka informacija i komunikacija, u slučaju da je obrada usmjerena prema djetetu, trebale bi biti na jasnom i jednostavnom jeziku koji dijete lako može razumjeti.”

7 U uvodnoj izjavi 59. OUZP-a propisuje se:

„Trebalo bi predvidjeti modalitete kojima se olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz ove Uredbe, uključujući mehanizme za podnošenje zahtjeva te, ako je primjenjivo, besplatno ostvarivanje, osobito zahtjeva za pristup osobnim podacima, njihovo ispravljanje ili brisanje i ostvarivanje prava na prigovor. [...]”

8 Uvodna izjava 63. OUZP-a glasi kako slijedi:

„Ispitanik bi trebao imati pravo pristupa prikupljenim osobnim podacima koji se na njega odnose te ostvarivati to pravo lako i u razumnim intervalima kako bi bio svjestan obrade i provjerio njezinu zakonitost. To uključuje pravo ispitanika na pristup podacima o njegovom zdravstvenom stanju, na primjer podacima u medicinskoj dokumentaciji koja sadržava informacije poput dijagnoza, rezultata pretraga, liječničkih mišljenja, liječenja ili zahvata. [...]”

9 Člankom 4. OUZP-a propisuje se:

„Za potrebe ove Uredbe:

1. ‚osobni podaci‘ znači svi podaci koji se odnose na pojedinca čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi (‚ispitanik‘); pojedinac čiji se identitet može utvrditi jest osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno, osobito uz pomoć identifikatora kao što su ime, identifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator ili uz pomoć jednog ili više čimbenika svojstvenih za fizički, fiziološki, genetski, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog pojedinca;

2. ‚obrada‘ znači svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo

neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje;

[...]"

10 Člankom 12. OUZP-a određuje se:

„1. Voditelj obrade poduzima odgovarajuće mjere kako bi se ispitaniku pružile sve informacije iz članaka 13. i 14. i sve komunikacije iz članaka od 15. do 22. i članka 34. u vezi s obradom u sažetom, transparentnom, razumljivom i lako dostupnom obliku, uz uporabu jasnog i jednostavnog jezika, osobito za svaku informaciju koja je posebno namijenjena djetetu. Informacije se pružaju u pisanom obliku ili drugim sredstvima, među ostalim, ako je prikladno, elektroničkim putem. Ako to zatraži ispitanik, informacije se mogu pružiti usmenim putem, pod uvjetom da je drugim sredstvima utvrđen identitet ispitanika.

2. Voditelj obrade olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz članaka od 15. do 22. [...]

[...]

5. Informacije pružene u skladu s člancima 13. i 14. i sva komunikacija i djelovanja iz članaka od 15. do 22. i članka 34. pružaju se bez naknade. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja, voditelj obrade može:

- (a) naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove pružanja informacija ili obavijesti ili postupanje po zahtjevu; ili
- (b) odbiti postupiti po zahtjevu.

Teret dokaza očigledne neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva jest na voditelju obrade.

[...]"

11 Članak 15. OUZP-a glasi:

„1. Ispitanik ima pravo dobiti od voditelja obrade potvrdu obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njega te ako se takvi osobni podaci obrađuju, pristup osobnim podacima i sljedećim informacijama:

- (a) svrsi obrade;
- (b) kategorijama osobnih podataka o kojima je riječ;

- (c) primateljima ili kategorijama primatelja kojima su osobni podaci otkriveni ili će im biti otkriveni, osobito primateljima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
- (d) ako je to moguće, predviđenom razdoblju u kojem će osobni podaci biti pohranjeni ili, ako to nije moguće, kriterijima korištenima za utvrđivanje tog razdoblja;
- (e) postojanju prava da se od voditelja obrade zatraži ispravak ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade osobnih podataka koji se odnose na ispitanika ili prava na prigovor na takvu obradu;
- (f) pravu na podnošenje pritužbe nadzornom tijelu;
- (g) ako se osobni podaci ne prikupljaju od ispitanika, svakoj dostupnoj informaciji o njihovom izvoru;
- (h) postojanju automatiziranog donošenja odluka, što uključuje izradu profila iz članka 22. stavaka 1. i 4. te, barem u tim slučajevima, smislenim informacijama o tome o kojoj je logici riječ, kao i važnosti i predviđenim posljedicama takve obrade za ispitanika.

2. Ako se osobni podaci prenose u treću zemlju ili međunarodnu organizaciju, ispitanik ima pravo biti informiran o odgovarajućim zaštitnim mjerama u skladu s člankom 46. koje se odnose na prijenos.

3. Voditelj obrade osigurava kopiju osobnih podataka koji se obrađuju. Za sve dodatne kopije koje zatraži ispitanik voditelj obrade može naplatiti razumnu naknadu na temelju administrativnih troškova. Ako ispitanik podnese zahtjev elektroničkim putem te osim ako ispitanik zatraži drukčije, informacije se pružaju u uobičajenom elektroničkom obliku.

4. Pravo na dobivanje kopije iz stavka 3. ne smije negativno utjecati na prava i slobode drugih.”

12 Člancima 16. i 17. navedene uredbe utvrđuju se ispitanikovo pravo na ispravak netočnih osobnih podataka (pravo na ispravak) odnosno njegovo pravo, u određenim okolnostima, na brisanje tih podataka (pravo na brisanje ili „pravo na zaborav”).

13 Člankom 18. iste uredbe, naslovljenim „Pravo na ograničenje obrade”, u stavku 1. određuje se:

„Ispitanik ima pravo od voditelja obrade ishoditi ograničenje obrade ako je ispunjeno jedno od sljedećeg:

- (a) ispitanik osporava točnost osobnih podataka, na razdoblje kojim se voditelju obrade omogućuje provjera točnosti osobnih podataka;

- (b) obrada je nezakonita i ispitanik se protivi brisanju osobnih podataka te umjesto toga traži ograničenje njihove uporabe;
- (c) voditelj obrade više ne treba osobne podatke za potrebe obrade, ali ih ispitanik traži radi postavljanja, ostvarivanja ili obrane pravnih zahtjeva;
- (d) ispitanik je uložio prigovor na obradu na temelju članka 21. stavka 1. [dok se ne provjeri] nadilaze li legitimni razlozi voditelja obrade razloge ispitanika.”

14 Člankom 21. OUZP-a, naslovljenim „Pravo na prigovor”, u stavku 1. propisuje se:

„Ispitanik ima pravo na temelju svoje posebne situacije u svakom trenutku uložiti prigovor na obradu osobnih podataka koji se odnose na njega, u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (e) ili (f), uključujući izradu profila koja se temelji na tim odredbama. Voditelj obrade više ne smije obrađivati osobne podatke osim ako dokaže da postoje uvjerljivi legitimni razlozi za obradu koji nadilaze interese, prava i slobode ispitanika ili radi postavljanja, ostvarivanja ili obrane pravnih zahtjeva.”

15 U skladu s člankom 23. stavkom 1. OUZP-a:

„Na temelju prava Unije ili prava države članice kojem podliježu voditelj obrade podataka ili izvršitelj obrade zakonskom mjerom može se ograničiti opseg obveza i prava iz članaka od 12. do 22. i članka 34. te članka 5. ako te odredbe odgovaraju pravima i obvezama predviđenima u člancima od 12. do 22., ako se takvim ograničenjem poštuje bit temeljnih prava i sloboda te ono predstavlja nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu:

[...]

- (i) zaštite ispitanika ili prava i sloboda drugih;

[...]”

Njemačko pravo

16 U skladu s člankom 630.f Bürgerliches Gesetzbuch (Građanski zakonik, u daljnjem tekstu: BGB), liječnik koji obavlja liječenje obavezan je u svrhu dokumentiranja istodobno s liječenjem voditi medicinsku dokumentaciju u papirnatom ili elektroničkom obliku. Liječnik koji obavlja liječenje obavezan je u medicinskoj dokumentaciji pacijenta evidentirati sve postupke i njihove rezultate koji su sa stručnog stajališta bitni za trenutno i buduće liječenje, osobito anamnezu, dijagnoze, pretrage, rezultate pretraga, nalaze, terapije i njihova djelovanja, zahvate i njihove učinke, pristanke i dane informacije. Liječnik koji obavlja liječenje pohranjuje dokumentaciju pacijenta tijekom razdoblja od deset godina nakon završetka liječenja, pod uvjetom da se drugim odredbama ne zahtijeva drugo razdoblje pohrane.

- 17 Na temelju članka 630.g stavka 1. prve rečenice BGB-a pacijentu se na zahtjev mora omogućiti bez odgađanja uvid u svu medicinsku dokumentaciju koja se na njega odnosi, osim ako je uvid u dokumentaciju protivan bitnim terapijskim razlozima ili drugim bitnim pravima trećih osoba. Na temelju članka 630.g stavka 2. prve rečenice BGB-a pacijent može zatražiti i elektroničke kopije medicinske dokumentacije. S obzirom na obrazloženje zakona, to treba shvatiti na način da pacijent može po izboru tražiti predočenje fizičkih ili elektroničkih kopija. Člankom 630.g stavkom 2. drugom rečenicom BGB-a propisuje se da pacijent mora liječniku koji obavlja liječenje nadoknaditi nastale troškove.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 18 Osoba DW bila je na stomatološkom liječenju kod osobe FT. Sumnjajući na počinjenje pogrešaka prilikom liječenja koje joj je pruženo, osoba DW zatražila je od osobe FT da joj bez naknade osigura prvu kopiju svoje medicinske dokumentacije. Osoba FT odgovorila je osobi DW da će udovoljiti njezinu zahtjevu samo pod uvjetom da sama snosi troškove povezane s dobivanjem kopije svoje medicinske dokumentacije, kao što je predviđeno nacionalnim pravom.
- 19 Osoba DW podnijela je tužbu protiv osobe FT. U prvostupanjskom i žalbenom postupku prihvaćen je zahtjev osobe DW da bez naknade dobije prvu kopiju svoje medicinske dokumentacije. Te su se odluke temeljile na tumačenju mjerodavnog nacionalnog zakonodavstva s obzirom na članak 12. stavak 5. i članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a.
- 20 Postupajući povodom revizije koju je podnijela osoba FT, Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka) smatra da rješenje spora ovisi o načinu na koji treba tumačiti odredbe OUZP-a.
- 21 Sud koji je uputio zahtjev ističe da na temelju nacionalnog prava pacijent može dobiti kopiju svoje medicinske dokumentacije, pod uvjetom da liječniku nadoknadi troškove koji iz toga proizlaze.
- 22 Međutim, iz članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a, u vezi s njegovim člankom 12. stavkom 5. prvom rečenicom, može proizlaziti da je voditelj obrade, u ovom slučaju liječnik koji obavlja liječenje, pacijentu dužan osigurati bez naknade prvu kopiju njegove medicinske dokumentacije.
- 23 Kao prvo, sud koji je uputio zahtjev ističe da osoba DW traži prvu kopiju svoje medicinske dokumentacije radi utvrđivanja odgovornosti osobe FT. Takva svrha nije predviđena uvodnom izjavom 63. OUZP-a, kojom se propisuje pravo pristupa osobnim podacima kako bi se saznalo za obradu i provjerilo njezinu zakonitost. Međutim, tekstom članka 15. OUZP-a ostvarivanje prava na dobivanje informacija ne uvjetuje se takvim razlozima. Usto, tom se odredbom od ispitanika ne zahtijeva da obrazloži svoj zahtjev za dobivanje informacija.

- 447
- 24 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev naglašava da se člankom 23. stavkom 1. OUZP-a omogućuje donošenje nacionalnih zakonodavnih mjera kojima se ograničava doseg obveza i prava predviđenih u člancima 12. do 22. te uredbe kako bi se zajamčio jedan od ciljeva predviđenih tom odredbom. U ovom se slučaju osoba FT poziva na cilj zaštite prava i sloboda drugih osoba iz članka 23. stavka 1. točke (i) OUZP-a i tvrdi da je tarifni sustav iz članka 630.g stavka 2. druge rečenice BGB-a nužna i proporcionalna mjera za zaštitu legitimnih interesa liječnikâ koji obavljaju liječenje, kojom se u pravilu onemogućuju bezrazložni zahtjevi dotičnih pacijenata za dobivanjem kopija.
- 25 Međutim, s jedne strane, članak 630.g stavak 2. druga rečenica BGB-a donesen je prije stupanja na snagu OUZP-a.
- 26 S druge strane, tarifnim sustavom iz članka 630.g stavka 2. druge rečenice BGB-a ponajprije se nastoje zaštititi ekonomski interesi liječnika koji obavljaju liječenje. Stoga valja utvrditi je li interes oslobađanja tih liječnika troškova i izdataka povezanih s dobivanjem kopija podataka obuhvaćen pojmom prava i sloboda drugih u smislu članka 23. stavka 1. točke (i) OUZP-a. Osim toga, moglo bi biti pretjerano da se na pacijente sustavno prenose troškovi povezani s kopijama njihove medicinske dokumentacije, jer se tim prijenosom ni iznos stvarno nastalih troškova ni okolnosti svojstvene svakom zahtjevu ne uzimaju u obzir.
- 27 Kao treće, budući da osoba DW zahtijeva dobivanje jedne kopije svih medicinskih dokumenata koji se na nju odnose, dakle njezine medicinske dokumentacije, sud koji je uputio zahtjev pita se o dosegu prava na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju, kako je utvrđeno u članku 15. stavku 3. OUZP-a. U tom bi se pogledu to pravo moglo ispuniti dobivanjem sažetka podataka koje liječnik obrađuje. Međutim, jasno je da ciljevi transparentnosti i nadzora zakonitosti iz OUZP-a idu u prilog dobivanju kopije svih podataka kojima voditelj obrade raspolaže u neobrađenom obliku, odnosno svih medicinskih dokumenata koji se odnose na pacijenta ako sadržavaju takve podatke.
- 28 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 15. stavak 3. prvu rečenicu, u vezi s člankom 12. stavkom 5., [OUZP-a] tumačiti na način da voditelj obrade (u ovom predmetu: liječnik koji obavlja liječenje) nije obvezan ispitaniku (u ovom predmetu: pacijent) bez naknade osigurati prvu kopiju njegovih osobnih podataka koje je obradio ako ispitanik kopiju ne traži u svrhe navedene u uvodnoj izjavi 63. prvoj rečenici OUZP-a, to jest ne traži je kako bi bio svjestan obrade svojih osobnih podataka i provjerio njezinu zakonitost, nego kako bi ostvario drugu, ali legitimnu, svrhu koja nije povezana sa zaštitom podataka (u ovom predmetu: provjera postojanja prava na naknadu štete s osnove pravne odgovornosti liječnika)?
 2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

- a) Može li se i nacionalna odredba države članice donesena prije stupanja na snagu OUZP-a smatrati ograničenjem, na temelju članka 23. stavka 1. točke (i) OUZP-a, prava, koje proizlazi iz njegova članka 15. stavka 3. prve rečenice u vezi s člankom 12. stavkom 5., da se bez naknade dobije kopija osobnih podataka koje je voditelj obrade obradio?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. a): treba li članak 23. stavak 1. točku (i) OUZP-a tumačiti na način da tamo navedena prava i slobode drugih osoba obuhvaćaju i njihov interes da ih se oslobodi troškova povezanih s osiguravanjem kopije podataka u skladu s člankom 15. stavkom 3. prvom rečenicom OUZP-a i drugih izdataka prouzročenih osiguravanjem kopije?
- c) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. b): može li se u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom (i) OUZP-a ograničenjem obveza i prava koji proizlaze iz članka 15. stavka 3. prve rečenice u vezi s člankom 12. stavkom 5. OUZP-a smatrati da nacionalna odredba – kojom se u kontekstu odnosa između pacijenta i liječnika, kada liječnik pacijentu osigurava kopiju pacijentovih osobnih podataka iz njegove medicinske dokumentacije, uvijek i neovisno o konkretnim okolnostima pojedinačnog slučaja – predviđa pravo liječnika da od pacijenta zahtijeva nadoknadu troškova?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na [pitanja 2. a), 2. b) ili 2. c)]: obuhvaća li pravo iz članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a u kontekstu odnosa između liječnika i pacijenta pravo na dobivanje kopija svih dijelova medicinske dokumentacije pacijenta koji sadržavaju osobne podatke pacijenta ili je to pravo usmjereno samo na dobivanje kopije osobnih podataka pacijenta kao takvih, pri čemu je liječniku koji je obradio podatke prepušteno odlučiti na koji će način dotičnom pacijentu kompilirati podatke?"

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 29 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 12. stavak 5. i članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a tumačiti na način da se voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku osigura bez naknade prvu kopiju njegovih osobnih podataka koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. te uredbe.
- 30 Uvodno valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i

kontekst te zadane ciljeve propisa kojeg je ona dio (presuda od 12. siječnja 2023., Österreichische Post (Informacije koje se odnose na primatelje osobnih podataka), C-154/21, EU:C:2023:3, t. 29.).

- 31 Što se tiče, kao prvo, teksta relevantnih odredaba, valja istaknuti, s jedne strane, da se člankom 12. stavkom 5. OUZP-a uspostavlja načelo prema kojem ostvarivanje prava ispitanika na pristup svojim podacima koji se obrađuju i povezanim informacijama ne podrazumijeva nikakve troškove za njega. Osim toga, tom se odredbom predviđaju dva razloga zbog kojih voditelj obrade može naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove ili odbiti postupiti po zahtjevu. Ti se razlozi odnose na slučajeve zlouporabe prava u kojima su zahtjevi ispitanika „očito neutemeljeni” ili „pretjerani”, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja.
- 32 U tom je pogledu sud koji je uputio zahtjev izričito istaknuo da zahtjev dotične osobe nije zlouporaban.
- 33 S druge strane, pravo ispitanika na pristup svojim podacima koji se obrađuju i povezanim informacijama, koje je sastavan dio prava na zaštitu osobnih podataka, zajamčeno je člankom 15. stavkom 1. OUZP-a. Na temelju teksta te odredbe, ispitanici imaju pravo pristupa svojim osobnim podacima koji se obrađuju.
- 34 Usto, iz članka 15. stavka 3. OUZP-a proizlazi da voditelj obrade osigurava kopiju osobnih podataka koji se obrađuju i da voditelj obrade može naplatiti razumnu naknadu za sve dodatne kopije koje zatraži ispitanik. U tom se pogledu stavkom 4. tog članka pojašnjava da se njegovim stavkom 3. toj osobi daje „pravo”. Voditelj obrade stoga može naplatiti takvu naknadu samo ako je ispitanik već primio bez naknade prvu kopiju svojih podataka i ponovno podnio zahtjev.
- 35 Kao što je to Sud već presudio, iz jezične analize članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a proizlazi da se tom odredbom ispitaniku dodjeljuje pravo na dobivanje vjerne reprodukcije svojih osobnih podataka, koji se tumače u širem smislu, a koji su predmet postupaka koji se trebaju kvalificirati kao „obrada koju provodi voditelj te obrade” (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 28.).
- 36 Prema tome, iz zajedničkog tumačenja članka 12. stavka 5. i članka 15. stavaka 1. i 3. OUZP-a proizlazi, s jedne strane, pravo ispitanika da dobije prvu besplatnu kopiju svojih osobnih podataka koji se obrađuju i, s druge strane, mogućnost voditelja obrade da pod određenim uvjetima, ako je zahtjev očito neutemeljen ili pretjeran, naplati razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove ili da odbije postupiti po zahtjevu.
- 37 U ovom slučaju valja istaknuti da se liječnik koji provodi postupke obrade iz članka 4. točke 2. OUZP-a u pogledu podataka o svojim pacijentima treba smatrati „voditeljem obrade” u smislu članka 4. točke 7. te uredbe, na kojeg se primjenjuju obveze koje podrazumijeva to svojstvo, osobito jamstvo pristupa osobnim podacima na zahtjev ispitanikâ.

- 38 Valja utvrditi da se ni tekstom članka 12. stavka 5. OUZP-a ni tekstom njegova članka 15. stavaka 1. i 3. pružanje prve kopije osobnih podataka bez naknade ne uvjetuje pozivanjem tih osoba na razlog kojim bi se opravdao njihov zahtjev. Tim se odredbama, dakle, ne daje voditelju obrade mogućnost da od ispitanika zahtijeva razloge za podnošenje zahtjeva za pristup.
- 39 Što se tiče, kao drugo, konteksta u kojem se nalaze prethodno navedene odredbe, valja naglasiti da je članak 12. OUZP-a obuhvaćen odjeljkom 1. njegova poglavlja III., koji se, među ostalim, odnosi na načelo transparentnosti iz članka 5. stavka 1. točke (a) te uredbe.
- 40 Člankom 12. OUZP-a tako se utvrđuju opće obveze voditelja obrade u pogledu transparentnosti informacija i komunikacija te modaliteti ostvarivanja prava ispitanika.
- 41 Člankom 15. OUZP-a, koji se nalazi u odjeljku 2. poglavlja III. koji se odnosi na informacije i pristup osobnim podacima, nadopunjuje se okvir transparentnosti OUZP-a time što se ispitaniku daje pravo na pristup njegovim osobnim podacima i pravo na informacije o njihovoj obradi.
- 42 Usto, valja istaknuti da bi u skladu s uvodnom izjavom 59. OUZP-a „trebalo [...] predvidjeti modalitete kojima se olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz [te] Uredbe, uključujući mehanizme za podnošenje zahtjeva te, ako je primjenjivo, besplatno ostvarivanje, osobito zahtjeva za pristup osobnim podacima, njihovo ispravljanje ili brisanje i ostvarivanje prava na prigovor”.
- 43 Budući da ispitanik nije obavezan obrazložiti zahtjev za pristup podacima, kao što to proizlazi iz točke 38. ove presude, prva rečenica uvodne izjave 63. ne može se tumačiti na način da se taj zahtjev mora odbiti ako ima cilj koji se razlikuje od cilja spoznaje o obradi podataka i provjere njezine zakonitosti. Naime, tom se uvodnom izjavom ne može ograničiti doseg članka 15. stavka 3. OUZP-a, kako je naveden u točki 35. ove presude.
- 44 U tom pogledu valja podsjetiti na to da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da preambula pravnog akta Unije nema pravno obvezujuću snagu i ne može se na nju pozivati ni kako bi se odstupilo od samih odredaba predmetnog akta ni kako bi ih se tumačilo na način očito suprotan njihovom tekstu (presuda od 13. rujna 2018., Česká pojišťovna, C-287/17, EU:C:2018:707, t. 33.).
- 45 Uostalom, uvodnom izjavom 63. navodi se u drugoj rečenici da pravo ispitanika na pristup podacima o njihovu zdravstvenom stanju uključuje „poda[tke] u medicinskoj dokumentaciji koja sadržava informacije poput dijagnoza, rezultata pretraga, liječničkih mišljenja, liječenja ili zahvata”.
- 46 U tim okolnostima, pravo pristupa podacima o zdravlju, zajamčenom člankom 15. stavkom 1. OUZP-a, ne može se ograničiti, odbijanjem pristupa ili nalaganjem plaćanja naknade, na jedan od razloga navedenih u prvoj rečenici uvodne izjave

63. Isto vrijedi i za pravo na dobivanje prve kopije bez naknade. **kako je** predviđeno člankom 12. stavkom 5. i člankom 15. stavkom 3. te uredbe.

- 47 Kao treće, što se tiče ciljeva zadanih OUZP-om, valja istaknuti da je svrha te uredbe, kao što je to navedeno u njezinim uvodnim izjavama 10. i 11., osigurati postojanu i visoku razinu zaštite pojedinaca u Uniji te ojačati i detaljno odrediti prava ispitanikâ.
- 48 Upravo se u svrhu postizanja tog cilja člankom 15. stavkom 1. jamči ispitaniku pravo na pristup njegovim osobnim podacima (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2023., Pankki S, C-579/21, EU:C:2023:501, t. 57. i navedenu sudsku praksu).
- 49 Stoga su članak 12. stavak 5. i članak 15. stavci 1. i 3. OUZP-a dio odredaba kojima se jamči to pravo na pristup kao i transparentnost načina obrade osobnih podataka u pogledu ispitanika (vidjeti u tom smislu presudu od 12. siječnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-154/21, EU:C:2023:3, t. 42.).
- 50 Doista, načelom osiguravanja prve kopije podataka bez naknade kao i nepostojanjem nužnosti navođenja posebnog razloga kojim se opravdava zahtjev za pristup nužno se pridonosi tomu da se ispitaniku olakša ostvarivanje prava koja su mu dodijeljena OUZP-om.
- 51 Slijedom toga, uzimajući u obzir važnost koja se OUZP-om daje pravu na pristup osobnim podacima koji se obrađuju, kako je zajamčeno njegovim člankom 15. stavkom 1. radi postizanja takvih ciljeva, ostvarivanje tog prava ne može podlijegati uvjetima koje zakonodavac Unije nije izričito predvidio, kao što je obveza pozivanja na jedan od razloga navedenih u prvoj rečenici uvodne izjave 63. OUZP-a.
- 52 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 12. stavak 5. i članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a treba tumačiti na način da se voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku osigura bez naknade prvu kopiju njegovih osobnih podataka koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. te uredbe.

Drugo pitanje

- 53 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 23. stavak 1. točku (i) OUZP-a tumačiti na način da mu nije protivno nacionalno zakonodavstvo, doneseno prije stupanja na snagu te uredbe, kojim se radi zaštite ekonomskih interesa voditelja obrade ispitaniku stavljaju na teret troškovi prve kopije njegovih osobnih podataka koji se obrađuju.
- 54 Kao prvo, što se tiče pitanja mogu li samo nacionalne mjere donesene nakon stupanja na snagu OUZP-a biti obuhvaćene područjem primjene njegova

- članka 23. stavka 1., valja naglasiti da tekst te odredbe ne sadržava nikakvu naznaku u tom pogledu.
- 55 Naime, u članku 23. stavku 1. OUZP-a samo se navodi da se zakonskom mjerom države članice može ograničiti opseg obveza i prava iz članaka 12. do 22. te uredbe ako te mjere odgovaraju pravima i obvezama predviđenima u tim člancima, ako se takvim ograničenjem poštuje bit temeljnih prava i sloboda te ako ono predstavlja nužnu i razmjernu mjeru kao jamstvo zaštite, među ostalim, prava i sloboda drugih.
- 56 Slijedom toga, člankom 23. stavkom 1. OUZP-a ne isključuju se iz njegova područja primjene nacionalne zakonske mjere donesene prije njegova stupanja na snagu ako ispunjavaju uvjete koji se njime propisuju.
- 57 Kao drugo, što se tiče pitanja je li nacionalno zakonodavstvo – kojim se radi zaštite ekonomskog interesa liječnikâ koji obavljaju liječenje pacijentu stavljaju na teret troškovi povezani s dobivanjem zatražene prve kopije medicinske dokumentacije – obuhvaćeno člankom 23. stavkom 1. točkom (i) OUZP-a, valja podsjetiti na to da se, kao prvo, kao što to proizlazi iz točaka 31. i 33. do 36. ove presude, na temelju članka 12. stavka 5. i članka 15. stavaka 1. i 3. te uredbe ispitaniku priznaje pravo da bez naknade dobije prvu kopiju svojih osobnih podataka koji se obrađuju.
- 58 Međutim, drugom rečenicom članka 15. stavka 3. OUZP-a voditelju obrade dopušta se da za sve dodatne kopije naplati razumnu naknadu na temelju administrativnih troškova. Osim toga, člankom 12. stavkom 5. OUZP-a, u vezi s njegovim člankom 15. stavcima 1. i 3., voditelju obrade omogućuje se da se zaštiti od zlouporabe prava na pristup tako da naplati razumnu naknadu u slučaju očito neutemeljenog ili pretjeranog zahtjeva.
- 59 Kao drugo, na temelju uvodne izjave 4. te uredbe, pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo i mora ga se ujednačiti s drugim temeljnim pravima u skladu s načelom proporcionalnosti. Stoga se OUZP-om poštuju sva temeljna prava i vodi se računa o slobodama i načelima priznatima Poveljom o temeljnim pravima, kako su utvrđena u Ugovorima (presuda od 24. veljače 2022., Valsts ierēnumu dienests (Obrada osobnih podataka u porezne svrhe), C-175/20, EU:C:2022:124, t. 53.).
- 60 Naime, člankom 15. stavkom 4. OUZP-a predviđa se da „pravo na dobivanje kopije [...] ne smije negativno utjecati na prava i slobode drugih”.
- 61 Također, u članku 23. stavku 1. točki (i) OUZP-a podsjeća se na to da je ograničenje dosega obveza i prava iz članka 15. te uredbe moguće „ako se takvim ograničenjem poštuje bit temeljnih prava i sloboda te ono predstavlja nužnu i razmjernu mjeru u demokratskom društvu za zaštitu [...] prava i sloboda drugih”.

- 62 Slijedom toga, iz točaka 59. do 61. ove presude proizlazi da pravo koje se priznaje ispitaniku da bez naknade dobije prvu kopiju svojih osobnih podataka koji se obrađuju nije apsolutno.
- 63 Kao treće, ograničenje tog prava može se opravdati, među ostalim, samo razmatranjima o zaštiti prava i sloboda drugih, pod uvjetom da se takvim ograničenjem poštuje bit tog prava i da ono predstavlja nužnu i razmjernu mjeru kako bi se zajamčila ta zaštita, kao što se to predviđa člankom 23. stavkom 1. točkom (i) OUZP-a.
- 64 Međutim, kao što to proizlazi iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku, tarifni sustav predviđen člankom 630.g stavkom 2. drugom rečenicom BGB-a omogućuje liječniku koji obavlja liječenje da pacijentu stavi na teret troškove povezane s osiguravanjem prve kopije njegove medicinske dokumentacije. Sud koji je uputio zahtjev naglašava da je cilj tog sustava ponajprije zaštita ekonomskih interesa liječnikâ koji obavljaju liječenje, čime bi se pacijente odvratilo od nepotrebnog podnošenja zahtjeva za kopijom svoje medicinske dokumentacije. Stoga, ako je stvarni cilj nacionalnog zakonodavstva o kojem je riječ u glavnom postupku zaštita ekonomskih interesa liječnikâ koji obavljaju liječenje, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, takva razmatranja ne mogu biti obuhvaćena „prav[ima] i sloboda[ma] drugih” iz članka 23. stavka 1. točke (i) OUZP-a.
- 65 Naime, kao prvo, takvo zakonodavstvo ne dovodi samo do odvrćanja podnošenja zahtjeva koji su nepotrebni nego i onih zahtjeva koji se podnose zbog legitimnog razloga dobivanja bez naknade prve kopije osobnih podataka koji se obrađuju. Slijedom toga, njime se nužno povređuje načelo besplatnosti prve kopije i time dovodi u pitanje koristan učinak prava na pristup, predviđen člankom 15. stavkom 1. OUZP-a, a time i zaštita zajamčena tom uredbom.
- 66 Kao drugo, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje ne proizlazi da interesi zaštićeni nacionalnim zakonodavstvom nadilaze isključivo administrativne ili ekonomske razloge.
- 67 U tom pogledu valja naglasiti da je zakonodavac Unije uzeo u obzir ekonomske interese voditelja obrade, kako to proizlazi iz članka 12. stavka 5. i članka 15. stavka 3. druge rečenice OUZP-a, kojima se, kao što je to navedeno u točki 58. ove presude, definiraju okolnosti u kojima voditelj obrade može naplatiti troškove povezane s osiguravanjem kopije osobnih podataka koji se obrađuju.
- 68 U tim okolnostima, postizanje cilja u vezi sa zaštitom ekonomskih interesa liječnikâ koji obavljaju liječenje ne može opravdati mjeru koja dovodi u pitanje pravo da se bez naknade dobije prva kopija i time koristan učinak prava ispitanika na pristup svojim osobnim podacima koji se obrađuju.
- 69 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 23. stavak 1. točku (i) OUZP-a treba tumačiti na način da nacionalno zakonodavstvo doneseno prije stupanja na snagu te uredbe može biti obuhvaćeno

područjem primjene te odredbe. Međutim, takvom se mogućnošću ne dopušta donošenje nacionalnog zakonodavstva kojim se, radi zaštite ekonomskih interesa voditelja obrade, ispitaniku stavljaju na teret troškovi prve kopije njegovih osobnih podataka koji se obrađuju.

Treće pitanje

- 70 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavak 3. prvu rečenicu OUZP-a tumačiti na način da u okviru odnosa liječnik/pacijent pravo na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju podrazumijeva da se ispitaniku osigura cjelovita kopija dokumenata koji se nalaze u njegovoj medicinskoj dokumentaciji i koji sadržavaju njegove osobne podatke ili samo kopija tih podataka kao takvih.
- 71 Kao što je to Sud već presudio, na temelju teksta članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a ispitaniku se dodjeljuje pravo na dobivanje vjerne reprodukcije njegovih osobnih podataka, koji se tumače u širem smislu, a koji su predmet postupaka koji se trebaju kvalificirati kao „obrađa” koju provodi voditelj te obrade (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 28.).
- 72 Nadalje, članak 15. OUZP-a ne može se tumačiti na način da se njime u njegovu stavku 3. prvoj rečenici utvrđuje pravo koje je različito od onog iz njegova stavka 1. Osim toga, pojam „kopija” ne odnosi se na dokument kao takav, nego na osobne podatke koje on sadržava i koji trebaju biti potpuni. Kopija stoga mora sadržavati sve osobne podatke koji se obrađuju (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 32.).
- 73 Naposljetku, što se tiče ciljeva koji se nastoje postići člankom 15. OUZP-a, valja navesti da je njegova svrha ojačati i detaljno odrediti prava ispitanikâ. Na taj se način pravom na pristup, predviđenim tom odredbom, mora omogućiti ispitaniku da se uvjeri u točnost osobnih podataka koji se na njega odnose i zakonitost njihove obrade. Osim toga, kopija osobnih podataka koji se obrađuju, koju voditelj obrade mora osigurati na temelju članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a, mora sadržavati sve značajke koje ispitaniku omogućuju djelotvorno ostvarivanje njegovih prava na temelju te uredbe i stoga mora u potpunosti i vjerno reproducirati te podatke (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 33., 34. i 39.).
- 74 Konkretno, kako bi se zajamčilo da su informacije koje je pružio voditelj obrade lako razumljive, kao što se to zahtijeva člankom 12. stavkom 1. OUZP-a, u vezi s njegovom uvodnom izjavom 58., može se pokazati da je reprodukcija izvadaka dokumenata, pa čak i cijelih, koji sadržavaju, među ostalim, osobne podatke koji se obrađuju, neophodna u slučaju kada je kontekstualizacija obrađenih podataka nužna kako bi se osigurala njihova razumljivost (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 41.).

- 455
- 75 Slijedom navedenog, pravo na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju od voditelja obrade podrazumijeva predaju vjerne i razumljive reprodukcije svih tih podataka ispitaniku. To pravo podrazumijeva pravo na dobivanje kopije izvadaka iz dokumenata, čak i cijelih, koji sadržavaju, među ostalim, navedene podatke, ako je to neophodno kako bi se ispitaniku omogućilo djelotvorno ostvarivanje prava koja su mu dodijeljena tom uredbom (presuda od 4. svibnja 2023., Österreichische Datenschutzbehörde i CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, t. 45.).
- 76 Što se tiče informacija o kojima je riječ u glavnom predmetu, valja istaknuti da se OUZP-om utvrđuju elementi čiju kopiju tužitelj u glavnom postupku mora moći zatražiti. Na taj se način u pogledu osobnih podataka o zdravlju uvodnom izjavom 63. te uredbe pojašnjava da pravo ispitanikâ na pristup uključuje „poda[tke] u medicinskoj dokumentaciji koja sadržava informacije poput dijagnoza, rezultata pretraga, liječničkih mišljenja, liječenja ili zahvata”.
- 77 U tom pogledu, kao što je to u biti istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 78. do 80. svojeg mišljenja, upravo je zbog osjetljivosti osobnih podataka koji se odnose na zdravlje fizičkih osoba zakonodavac Unije na taj način istaknuo važnost toga da se pristup pojedinih svojih podacima koji se nalaze u njihovoj medicinskoj dokumentaciji odvija što je potpunije i preciznije moguće, ali ujedno i razumljivo.
- 78 Međutim, što se tiče rezultata ispitivanja, liječničkih mišljenja, liječenja ili zahvata na pacijentu, koji u pravilu uključuju brojne tehničke podatke, pa čak i slike, valja navesti da bi se pružanjem običnog sažetka ili kompilacije tih podataka od strane liječnika, kako bi ih se prikazalo u sažetom obliku, moglo riskirati ispuštanje ili pogrešno reproduciranje određenih relevantnih podataka ili, u svakom slučaju, otežavanje provjere njihove točnosti i potpunosti te njihovo razumijevanje kod pacijenta.
- 79 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavak 3. prvu rečenicu OUZP-a treba tumačiti na način da u okviru odnosa liječnik/pacijent pravo na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju podrazumijeva da se ispitaniku preda vjerna i razumljiva reprodukcija svih tih podataka. Tim se pravom podrazumijeva pravo na dobivanje cjelovite kopije dokumenata koji se nalaze u medicinskoj dokumentaciji tog ispitanika koja sadržava, među ostalim, navedene podatke, ako je osiguravanje takve kopije nužno kako bi se ispitaniku omogućila provjera točnosti i iscrpnosti te kako bi se zajamčila njihova razumljivost. Kad je riječ o podacima koji se odnose na zdravlje ispitanika, valja navesti da to pravo u svakom slučaju uključuje pravo na dobivanje kopije podataka iz njegove medicinske dokumentacije koja sadržava informacije poput dijagnoza, rezultata pretraga, liječničkih mišljenja i svih liječenja ili zahvata.

Troškovi

- 80 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

1. **Članak 12. stavak 5. i članak 15. stavke 1. i 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka),**

treba tumačiti na način da se:

voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku osigura bez naknade prvu kopiju njegovih osobnih podataka koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. navedene uredbe.

2. **Članak 23. stavak 1. točku (i) Uredbe 2016/679**

treba tumačiti na način da:

nacionalno zakonodavstvo doneseno prije stupanja na snagu te uredbe može biti obuhvaćeno područjem primjene te odredbe. Međutim, takvom se mogućnošću ne dopušta donošenje nacionalnog zakonodavstva kojim se, radi zaštite ekonomskih interesa voditelja obrade, ispitaniku stavljaju na teret troškovi prve kopije njegovih osobnih podataka koji se obrađuju.

3. **Članak 15. stavak 3. prvu rečenicu Uredbe 2016/679**

treba tumačiti na način da:

u okviru odnosa liječnik/pacijent pravo na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju podrazumijeva da se ispitaniku preda vjerna i razumljiva reprodukcija svih tih podataka. Tim se pravom podrazumijeva pravo na dobivanje cjelovite kopije dokumenata koji se nalaze u medicinskoj dokumentaciji tog ispitanika koja sadržava, među ostalim, navedene podatke, ako je osiguravanje takve kopije nužno kako bi se ispitaniku omogućila provjera točnosti i iscrpnosti te kako bi se zajamčila njihova razumljivost. Kad je riječ o podacima koji se odnose na zdravlje ispitanika, valja navesti da to pravo u svakom slučaju uključuje pravo na dobivanje kopije podataka iz njegove

457

medicinske dokumentacije koja sadržava informacije poput dijagnoza, rezultata pretraga, liječničkih mišljenja i svih liječenja ili zahvata.

Potpisi

СЪДЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
 TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
 SODNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
 DEN EUROPEISKE UNIONES DOMSTOL
 GERICHTSHOF DER EUROPAISCHEN UNION
 EUROOPA LIIDU KOHUS
 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
 COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
 COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
 CŪRT BŪREIPIŅŅĀJS AN AONTAIS TORPAIŅI
 SUD EUROPSKE UNIE
 CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

EUROPAS SAVIENĪBAS TIESA
 EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TISMAS
 AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
 IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
 HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
 TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
 TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
 CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
 SŮDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
 SODIŠČE EVROPSKE UNIJE
 EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
 EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

URTEIL DES GERICHTSHOFS (Erste Kammer)

26. Oktober 2023*

- 1222022 -

„Vorlage zur Vorabentscheidung – Verarbeitung personenbezogener Daten –
 Verordnung (EU) 2016/679 – Art. 12, 15 und 23 – Recht der betroffenen Person
 auf Auskunft über ihre Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind – Recht auf
 Erhalt einer unentgeltlichen ersten Kopie dieser Daten – Verarbeitung der Daten
 eines Patienten durch seinen Arzt – Patientenakte – Gründe für den
 Auskunftsantrag – Verwendung der Daten, um haftungsrechtliche Ansprüche
 gegen den Behandelnden geltend zu machen – Begriff ‚Kopie‘“

In der Rechtssache C-307/22

betreffend ein Vorabentscheidungsersuchen nach Art. 267 AEUV, eingereicht
 vom Bundesgerichtshof (Deutschland) mit Entscheidung vom 29. März 2022,
 beim Gerichtshof eingegangen am 10. Mai 2022, in dem Verfahren

FT

gegen

DW

erlässt

DER GERICHTSHOF (Erste Kammer)

unter Mitwirkung des Kammerpräsidenten A. Arabadjiev sowie der Richter T. von
 Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin und der Richterin I. Ziemele
 (Berichterstatlerin).

Generalanwalt: N. Emiliau,

Kanzler: A. Calot Escobar,

* Verfahrenssprache, Deutsch.

DE

aufgrund des schriftlichen Verfahrens,

unter Berücksichtigung der Erklärungen

- der lettischen Regierung, vertreten durch K. Pommere als Bevollmächtigte,
- der Europäischen Kommission, vertreten durch A. Boucbagiar, F. Erlbacher und H. Kranenborg als Bevollmächtigte,

nach Anhörung der Schlussanträge des Generalanwalts in der Sitzung vom 20. April 2023

folgendes

Urteil

- 1 Das Vorabentscheidungsersuchen betrifft die Auslegung von Art. 12 Abs. 5, Art. 15 Abs. 3 und Art. 23 Abs. 1 Buchst. i der Verordnung (EU) 2016/679 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 27. April 2016 zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten, zum freien Datenverkehr und zur Aufhebung der Richtlinie 95/46/EG (Datenschutz-Grundverordnung) (ABl. 2016, L 119, S. 1, berichtigt in ABl. 2018, L 127, S. 2) (im Folgenden: DSGVO).
- 2 Es ergeht im Rahmen eines Rechtsstreits zwischen FT und DW wegen der Weigerung von FT, einer Zahnärztin, ihrem Patienten eine erste Kopie seiner Patientenakte unentgeltlich zu übermitteln.

Rechtlicher Rahmen

Unionsrecht

- 3 Im vierten Erwägungsgrund der DSGVO heißt es:

..... Das Recht auf Schutz der personenbezogenen Daten ist kein uningeschränktes Recht; es muss im Hinblick auf seine gesellschaftliche Funktion gesehen und unter Wahrung des Verhältnismäßigkeitsprinzips gegen andere Grundrechte abgewogen werden. Diese Verordnung steht im Einklang mit allen Grundrechten und achtet alle Freiheiten und Grundsätze, die mit der Charta [der Grundrechte der Europäischen Union] anerkannt wurden und in den Europäischen Verträgen verankert sind, insbesondere ... [die] unternehmerische Freiheit ..."
- 4 In den Erwägungsgründen 10 und 11 der DSGVO heißt es:

„(10) Um ein gleichmäßiges und hohes Datenschutzniveau für natürliche Personen zu gewährleisten und die Hemmnisse für den Verkehr personenbezogener Daten in der [Europäischen] Union zu beseitigen, sollte das Schutzniveau für die Rechte und Freiheiten von natürlichen Personen bei der Verarbeitung dieser Daten in allen Mitgliedstaaten gleichwertig sein. ...

(11) Ein unionsweiter wirksamer Schutz personenbezogener Daten erfordert die Stärkung und präzise Festlegung der Rechte der betroffenen Personen sowie eine Verschärfung der Verpflichtungen für diejenigen, die personenbezogene Daten verarbeiten und darüber entscheiden ...“

5 Im 13. Erwägungsgrund der DSGVO heißt es:

„... Außerdem werden die Organe und Einrichtungen der Union sowie die Mitgliedstaaten und deren Aufsichtsbehörden dazu angehalten, bei der Anwendung dieser Verordnung die besonderen Bedürfnisse von Kleinstunternehmen sowie von kleinen und mittleren Unternehmen zu berücksichtigen. ...“

6 Der 58. Erwägungsgrund der DSGVO stellt klar:

„Der Grundsatz der Transparenz setzt voraus, dass eine für die Öffentlichkeit oder die betroffene Person bestimmte Information präzise, leicht zugänglich und verständlich sowie in klarer und einfacher Sprache abgefasst ist und gegebenenfalls zusätzlich visuelle Elemente verwendet werden. Diese Information könnte in elektronischer Form bereitgestellt werden, beispielsweise auf einer Website, wenn sie für die Öffentlichkeit bestimmt ist. Dies gilt insbesondere für Situationen, wo die große Zahl der Beteiligten und die Komplexität der dazu benötigten Technik es der betroffenen Person schwer machen, zu erkennen und nachzuvollziehen, ob, von wem und zu welchem Zweck sie betreffende personenbezogene Daten erfasst werden, wie etwa bei der Werbung im Internet. Wenn sich die Verarbeitung an Kinder richtet, sollten aufgrund der besonderen Schutzwürdigkeit von Kindern Informationen und Hinweise in einer dergestalt klaren und einfachen Sprache erfolgen, dass ein Kind sie verstehen kann.“

7 Im 59. Erwägungsgrund der DSGVO heißt es:

„Es sollten Modalitäten festgelegt werden, die einer betroffenen Person die Ausübung der Rechte, die ihr nach dieser Verordnung zustehen, erleichtern, darunter auch Mechanismen, die dafür sorgen, dass sie unentgeltlich insbesondere Zugang zu personenbezogenen Daten und deren Berichtigung oder Löschung beantragen und gegebenenfalls erhalten oder von ihrem Widerspruchsrecht Gebrauch machen kann. ...“

8 Im 63. Erwägungsgrund der DSGVO heißt es:

„Eine betroffene Person sollte ein Auskunftsrecht hinsichtlich der sie betreffenden personenbezogenen Daten, die erhoben worden sind, besitzen und dieses Recht

problemlos und in angemessenen Abständen wahrnehmen können, um sich der Verarbeitung bewusst zu sein und deren Rechtmäßigkeit überprüfen zu können. Dies schließt das Recht betroffene[r] Personen auf Auskunft über ihre eigenen gesundheitsbezogenen Daten ein, etwa Daten in ihren Patientenakten, die Informationen wie beispielsweise Diagnosen, Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu Behandlungen oder Eingriffen enthalten.

...“

9 Art. 4 DSGVO bestimmt:

„Im Sinne dieser Verordnung bezeichnet der Ausdruck:

1. ‚personenbezogene Daten‘ alle Informationen, die sich auf eine identifizierte oder identifizierbare natürliche Person (im Folgenden ‚betroffene Person‘) beziehen; als identifizierbar wird eine natürliche Person angesehen, die direkt oder indirekt, insbesondere mittels Zuordnung zu einer Kennung wie einem Namen, zu einer Kennnummer, zu Standortdaten, zu einer Online-Kennung oder zu einem oder mehreren besonderen Merkmalen, die Ausdruck der physischen, physiologischen, genetischen, psychischen, wirtschaftlichen, kulturellen oder sozialen Identität dieser natürlichen Person sind, identifiziert werden kann;
2. ‚Verarbeitung‘ jeden mit oder ohne Hilfe automatisierter Verfahren ausgeführten Vorgang oder jede solche Vorgangsreihe im Zusammenhang mit personenbezogenen Daten wie das Erheben, das Erfassen, die Organisation, das Ordnen, die Speicherung, die Anpassung oder Veränderung, das Auslesen, das Abfragen, die Verwendung, die Offenlegung durch Übermittlung, Verbreitung oder eine andere Form der Bereitstellung, den Abgleich oder die Verknüpfung, die Einschränkung, das Löschen oder die Vernichtung;

...“

10 Art. 12 DSGVO bestimmt:

„(1) Der Verantwortliche trifft geeignete Maßnahmen, um der betroffenen Person alle Informationen gemäß den Artikeln 13 und 14 und alle Mitteilungen gemäß den Artikeln 15 bis 22 und Artikel 34, die sich auf die Verarbeitung beziehen, in präziser, transparenter, verständlicher und leicht zugänglicher Form in einer klaren und einfachen Sprache zu übermitteln; dies gilt insbesondere für Informationen, die sich speziell an Kinder richten. Die Übermittlung der Informationen erfolgt schriftlich oder in anderer Form, gegebenenfalls auch elektronisch. Falls von der betroffenen Person verlangt, kann die Information mündlich erteilt werden, sofern die Identität der betroffenen Person in anderer Form nachgewiesen wurde.

(2) Der Verantwortliche erleichtert der betroffenen Person die Ausübung ihrer Rechte gemäß den Artikeln 15 bis 22. ...

...

(5) Informationen gemäß den Artikeln 13 und 14 sowie alle Mitteilungen und Maßnahmen gemäß den Artikeln 15 bis 22 und Artikel 34 werden unentgeltlich zur Verfügung gestellt. Bei offenkundig unbegründeten oder – insbesondere im Fall von häufiger Wiederholung – exzessiven Anträgen einer betroffenen Person kann der Verantwortliche entweder

- a) ein angemessenes Entgelt verlangen, bei dem die Verwaltungskosten für die Unterrichtung oder die Mitteilung oder die Durchführung der beantragten Maßnahme berücksichtigt werden, oder
- b) sich weigern, aufgrund des Antrags tätig zu werden.

Der Verantwortliche hat den Nachweis für den offenkundig unbegründeten oder exzessiven Charakter des Antrags zu erbringen.

...

11 Art. 15 DSGVO lautet:

„(1) Die betroffene Person hat das Recht, von dem Verantwortlichen eine Bestätigung darüber zu verlangen, ob sie betreffende personenbezogene Daten verarbeitet werden; ist dies der Fall, so hat sie ein Recht auf Auskunft über diese personenbezogenen Daten und auf folgende Informationen:

- a) die Verarbeitungszwecke;
- b) die Kategorien personenbezogener Daten, die verarbeitet werden;
- c) die Empfänger oder Kategorien von Empfängern, gegenüber denen die personenbezogenen Daten offengelegt worden sind oder noch offengelegt werden, insbesondere bei Empfängern in Drittländern oder bei internationalen Organisationen;
- d) falls möglich[,] die geplante Dauer, für die die personenbezogenen Daten gespeichert werden, oder, falls dies nicht möglich ist, die Kriterien für die Festlegung dieser Dauer;
- e) das Bestehen eines Rechts auf Berichtigung oder Löschung der sie betreffenden personenbezogenen Daten oder auf Einschränkung der Verarbeitung durch den Verantwortlichen oder eines Widerspruchsrechts gegen diese Verarbeitung;
- f) das Bestehen eines Beschwerderechts bei einer Aufsichtsbehörde;
- g) wenn die personenbezogenen Daten nicht bei der betroffenen Person erhoben werden, alle verfügbaren Informationen über die Herkunft der Daten;

- h) das Bestehen einer automatisierten Entscheidungsfindung einschließlich Profiling gemäß Artikel 22 Absätze 1 und 4 und – zumindest in diesen Fällen – aussagekräftige Informationen über die involvierte Logik sowie die Tragweite und die angestrebten Auswirkungen einer derartigen Verarbeitung für die betroffene Person.
- (2) Werden personenbezogene Daten an ein Drittland oder an eine internationale Organisation übermittelt, so hat die betroffene Person das Recht, über die geeigneten Garantien gemäß Artikel 46 im Zusammenhang mit der Übermittlung unterrichtet zu werden.
- (3) Der Verantwortliche stellt eine Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, zur Verfügung. Für alle weiteren Kopien, die die betroffene Person beantragt, kann der Verantwortliche ein angemessenes Entgelt auf der Grundlage der Verwaltungskosten verlangen. Stellt die betroffene Person den Antrag elektronisch, so sind die Informationen in einem gängigen elektronischen Format zur Verfügung zu stellen, sofern sie nichts anderes angibt.
- (4) Das Recht auf Erhalt einer Kopie gemäß Absatz 3 darf die Rechte und Freiheiten anderer Personen nicht beeinträchtigen.“
- 12 In den Art. 16 und 17 DSGVO sind das Recht der betroffenen Person auf Berichtigung unrichtiger personenbezogener Daten (Recht auf Berichtigung) und das unter bestimmten Umständen bestehende Recht auf Löschung dieser Daten (Recht auf Löschung oder „Recht auf Vergessenwerden“) verankert.
- 13 Art. 18 („Recht auf Einschränkung der Verarbeitung“) Abs. 1 DSGVO bestimmt:
- „Die betroffene Person hat das Recht, von dem Verantwortlichen die Einschränkung der Verarbeitung zu verlangen, wenn eine der folgenden Voraussetzungen gegeben ist:
- a) [wenn] die Richtigkeit der personenbezogenen Daten von der betroffenen Person bestritten wird, und zwar für eine Dauer, die es dem Verantwortlichen ermöglicht, die Richtigkeit der personenbezogenen Daten zu überprüfen,
- b) die Verarbeitung unrechtmäßig ist und die betroffene Person die Löschung der personenbezogenen Daten ablehnt und stattdessen die Einschränkung der Nutzung der personenbezogenen Daten verlangt.
- c) der Verantwortliche die personenbezogenen Daten für die Zwecke der Verarbeitung nicht länger benötigt, die betroffene Person sie jedoch zur Geltendmachung, Ausübung oder Verteidigung von Rechtsansprüchen benötigt, oder
- d) die betroffene Person Widerspruch gegen die Verarbeitung gemäß Artikel 21 Absatz 1 eingelegt hat, solange noch nicht feststeht, ob die

berechtigten Gründe des Verantwortlichen gegenüber denen der betroffenen Person überwiegen.“

- 14 Art. 21 („Widerspruchsrecht“) Abs. 1 DSGVO bestimmt:

„Die betroffene Person hat das Recht, aus Gründen, die sich aus ihrer besonderen Situation ergeben, jederzeit gegen die Verarbeitung sie betreffender personenbezogener Daten, die aufgrund von Artikel 6 Absatz 1 Buchstaben e oder f erfolgt, Widerspruch einzulegen; dies gilt auch für ein auf diese Bestimmungen gestütztes Profiling. Der Verantwortliche verarbeitet die personenbezogenen Daten nicht mehr, es sei denn, er kann zwingende schutzwürdige Gründe für die Verarbeitung nachweisen, die die Interessen, Rechte und Freiheiten der betroffenen Person überwiegen, oder die Verarbeitung dient der Geltendmachung, Ausübung oder Verteidigung von Rechtsansprüchen.“

- 15 Art. 23 Abs. 1 DSGVO bestimmt:

„Durch Rechtsvorschriften der Union oder der Mitgliedstaaten, denen der Verantwortliche oder der Auftragsverarbeiter unterliegt, können die Pflichten und Rechte gemäß den Artikeln 12 bis 22 und Artikel 34 sowie Artikel 5, insofern dessen Bestimmungen den in den Artikeln 12 bis 22 vorgesehenen Rechten und Pflichten entsprechen, im Wege von Gesetzgebungsmaßnahmen beschränkt werden, sofern eine solche Beschränkung den Wesensgehalt der Grundrechte und Grundfreiheiten achtet und in einer demokratischen Gesellschaft eine notwendige und verhältnismäßige Maßnahme darstellt, die Folgendes sicherstellt:

...

- i) den Schutz der betroffenen Person oder der Rechte und Freiheiten anderer Personen;

...

Deutsches Recht

- 16 Gemäß § 630f des Bürgerlichen Gesetzbuchs (im Folgenden: BGB) ist der Behandelnde verpflichtet, zum Zweck der Dokumentation in unmittelbarem zeitlichen Zusammenhang mit der Behandlung eine Patientenakte in Papierform oder elektronisch zu führen. Der Behandelnde ist verpflichtet, in der Patientenakte sämtliche aus fachlicher Sicht für die derzeitige und künftige Behandlung wesentlichen Maßnahmen und deren Ergebnisse aufzuzeichnen, insbesondere die Anamnese, Diagnosen, Untersuchungen, Untersuchungsergebnisse, Befunde, Therapien und ihre Wirkungen, Eingriffe und ihre Wirkungen, Einwilligungen und Aufklärungen. Der Behandelnde hat die Patientenakte für die Dauer von zehn Jahren nach Abschluss der Behandlung aufzubewahren, soweit nicht nach anderen Vorschriften andere Aufbewahrungsfristen bestehen.

- 465
- 17 Nach § 630g Abs. 1 Satz 1 BGB ist dem Patienten auf Verlangen unverzüglich Einsicht in die vollständige, ihn betreffende Patientenakte zu gewähren, soweit der Einsichtnahme nicht erhebliche therapeutische Gründe oder sonstige erhebliche Rechte Dritter entgegenstehen. Gemäß § 630g Abs. 2 Satz 1 BGB kann der Patient auch elektronische Abschriften von der Patientenakte verlangen. Unter Berücksichtigung der Gesetzesbegründung ist dies dahin zu verstehen, dass der Patient wahlweise die Anfertigung physischer oder elektronischer Kopien verlangen kann. Gemäß § 630g Abs. 2 Satz 2 BGB hat der Patient dem Behandelnden die entstandenen Kosten zu erstatten.

Ausgangsverfahren und Vorlagefragen

- 18 DW befand sich bei FT in zahnärztlicher Behandlung. Da DW den Verdacht hatte, dass seine Behandlung fehlerhaft erfolgt sei, forderte er FT zur unentgeltlichen Herausgabe einer ersten Kopie seiner Patientenakte auf. FT teilte DW mit, dass sie diesem Antrag nur unter der Bedingung nachkommen werde, dass, wie es nach nationalem Recht vorgesehen sei, DW die Kosten für die Zurverfügungstellung der Kopie der Patientenakte übernehme.
- 19 DW erhob eine Klage gegen FT. Im ersten Rechtszug und in der Berufungsinstanz wurde dem Antrag von DW auf unentgeltliche Herausgabe einer ersten Kopie seiner Patientenakte stattgegeben. Diese Entscheidungen beruhten auf einer Auslegung der anwendbaren nationalen Rechtsvorschriften im Licht von Art. 12 Abs. 5 sowie Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO.
- 20 Der mit der Revision von FT befasste Bundesgerichtshof (Deutschland) ist der Auffassung, dass die Entscheidung des Rechtsstreits davon abhängt, wie die Bestimmungen der DSGVO auszulegen seien.
- 21 Das vorlegende Gericht stellt fest, dass der Patient nach nationalem Recht eine Kopie seiner Patientenakte erhalten könne, sofern er dem Behandelnden die sich daraus ergebenden Kosten erstattet.
- 22 Allerdings könnte sich aus Art. 15 Abs. 3 Satz 1 in Verbindung mit Art. 12 Abs. 5 Satz 1 DSGVO ergeben, dass der für die Verarbeitung Verantwortliche, vorliegend der Behandelnde, verpflichtet sei, dem Patienten eine erste Kopie seiner Patientenakte unentgeltlich zur Verfügung zu stellen.
- 23 Erstens weist das vorlegende Gericht darauf hin, dass DW eine erste Kopie seiner Patientenakte verlange, um Haftungsansprüche gegen FT geltend zu machen. Ein solcher Zweck sei nicht von dem im 63. Erwägungsgrund der DSGVO genannten Zweck gedeckt, wonach das Auskunftsrecht hinsichtlich personenbezogener Daten bestehe, um sich der Verarbeitung bewusst zu werden und deren Rechtmäßigkeit zu überprüfen. Von einer solchen Motivation hänge nach dem Wortlaut von Art. 15 DSGVO die Ausübung des Auskunftsrechts jedoch nicht ab. Außerdem sei es nach dieser Bestimmung nicht erforderlich, dass die betroffene Person ihren Antrag auf Auskunft begründe.

- 24 Zweitens gestatte Art. 23 Abs. 1 DSGVO den Erlass nationaler Gesetzgebungsmaßnahmen, durch die die in den Art. 12 bis 22 DSGVO vorgesehenen Pflichten und Rechte beschränkt werden, um eines der in dieser Bestimmung vorgesehenen Ziele sicherzustellen. Im vorliegenden Fall berufe FT sich auf den in Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO genannten Zweck des Schutzes der Rechte und Freiheiten anderer Personen und mache geltend, die Kostenregelung des § 630g Abs. 2 Satz 2 BGB sei eine notwendige und verhältnismäßige Maßnahme zum Schutz der berechtigten Interessen der Behandelnden, mit der unbegründete Anträge der betroffenen Patienten auf Kopien in der Regel verhindert werden könnten.
- 25 § 630g Abs. 2 Satz 2 BGB sei jedoch zum einen vor Inkrafttreten der DSGVO erlassen worden.
- 26 Zum anderen solle die Kostenregelung in § 630g Abs. 2 Satz 2 BGB in erster Linie die wirtschaftlichen Interessen der Behandlerseite schützen. Es sei daher zu prüfen, ob das Interesse der Behandelnden an der Entlastung von mit der Zurverfügungstellung einer Datenkopie verbundenen Kosten und dem damit verbundenen Aufwand zu den Rechten und Freiheiten anderer Personen im Sinne von Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO gehören. Des Weiteren könne es übertrieben erscheinen, den Patienten systematisch die Kosten im Zusammenhang mit Kopien ihrer Patientenakte aufzuerlegen, da dies weder die Höhe der tatsächlich entstandenen Kosten noch die Umstände jedes einzelnen Antrags berücksichtigen würde.
- 27 Soweit DW die Herausgabe einer Kopie sämtlicher ihm betreffender Krankenunterlagen, d. h. seiner Patientenakte, verlangt, möchte das vorliegende Gericht drittens wissen, welchen Umfang das in Art. 15 Abs. 3 DSGVO verankerte Recht auf Erhalt einer Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, hat. Dieses Recht könne insoweit durch die Übermittlung einer Zusammenfassung der vom Arzt verarbeiteten Daten erfüllt werden. Die mit der DSGVO verfolgten Ziele der Transparenz und der Rechtmäßigkeitskontrolle sprächen jedoch für die Übermittlung einer Kopie aller Daten, die beim Verantwortlichen in Rohfassung vorlägen, nämlich sämtlicher den Patienten betreffenden Krankenunterlagen, soweit diese solche Daten enthielten.
- 28 Unter diesen Umständen hat der Bundesgerichtshof beschlossen, das Verfahren auszusetzen und dem Gerichtshof folgende Fragen zur Vorabentscheidung vorzulegen:
 - I. Ist Art. 15 Abs. 3 Satz 1 in Verbindung mit Art. 12 Abs. 5 DSGVO dahin gehend auszulegen, daß der Verantwortliche (hier: der behandelnde Arzt) nicht verpflichtet ist, dem Betroffenen (hier: dem Patienten) eine erste Kopie seiner vom Verantwortlichen verarbeiteten personenbezogenen Daten unentgeltlich zur Verfügung zu stellen, wenn der Betroffene die Kopie nicht zur Verfolgung der im

63. Erwägungsgrund Satz 1 der DSGVO genannten Zwecke begehrt, sich der Verarbeitung seiner personenbezogenen Daten bewusst zu werden und deren Rechtmäßigkeit überprüfen zu können, sondern einen anderen – datenschutzfremden, aber legitimen – Zweck (hier: die Prüfung des Bestehens arzthaftungsrechtlicher Ansprüche) verfolgt?

2. Falls die Frage 1 verneint wird:
 - a) Kommt als Beschränkung des sich aus Art. 15 Abs. 3 Satz 1 in Verbindung mit Art. 12 Abs. 5 DSGVO ergebenden Rechts auf eine unentgeltliche Zurverfügungstellung einer Kopie der vom Verantwortlichen verarbeiteten personenbezogenen Daten nach Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO auch eine nationale Vorschrift eines Mitgliedstaats in Betracht, die vor dem Inkrafttreten der DSGVO erlassen wurde?
 - b) Falls die Frage 2a bejaht wird: Ist Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO dahin gehend auszulegen, dass die dort genannten Rechte und Freiheiten anderer Personen auch deren Interesse an der Entlastung von mit der Erteilung einer Datenkopie nach Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO verbundenen Kosten und sonstigem durch die Zurverfügungstellung der Kopie verursachten Aufwand umfassen?
 - c) Falls die Frage 2b bejaht wird: Kommt als Beschränkung der sich aus Art. 15 Abs. 3 Satz 1 in Verbindung mit Art. 12 Abs. 5 DSGVO ergebenden Pflichten und Rechte nach Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO eine nationale Regelung in Betracht, die im Arzt-Patienten-Verhältnis bei Herausgabe einer Kopie der personenbezogenen Daten des Patienten aus der Patientenakte durch den Arzt an den Patienten stets und unabhängig von den konkreten Umständen des Einzelfalls einen Kostenerstattungsanspruch des Arztes gegen den Patienten vorsieht?
3. Falls die Frage 1 verneint und die Fragen 2a, 2b oder 2c verneint werden: Umfasst der Anspruch aus Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO im Arzt-Patienten-Verhältnis einen Anspruch auf Überlassung von Kopien aller die personenbezogenen Daten des Patienten enthaltenden Teile der Patientenakte oder ist er nur auf Herausgabe einer Kopie der personenbezogenen Daten des Patienten als solche gerichtet, wobei es dem datenverarbeitenden Arzt überlassen bleibt, in welcher Weise er dem betroffenen Patienten die Daten zusammenstellt?

468

Zu den Vorlagefragen

Zur ersten Frage

- 29 Mit seiner ersten Frage möchte das vorlegende Gericht im Wesentlichen wissen, ob Art. 12 Abs. 5 sowie Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO dahin auszulegen sind, dass die Verpflichtung des Verantwortlichen, der betroffenen Person unentgeltlich eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zur Verfügung zu stellen, auch dann gilt, wenn der betreffende Antrag mit einem anderen als den in Satz 1 des 63. Erwägungsgrundes der DSGVO genannten Zwecken begründet wird.
- 30 Zunächst ist darauf hinzuweisen, dass nach ständiger Rechtsprechung bei der Auslegung einer Vorschrift des Unionsrechts nicht nur deren Wortlaut, sondern auch der Zusammenhang und die Ziele zu berücksichtigen sind, die mit der Regelung, zu der sie gehört, verfolgt werden (Urteil vom 12. Januar 2023, Österreichische Post [Informationen über die Empfänger personenbezogener Daten], C-154/21, EU:C:2023:3, Rn. 29).
- 31 Was erstens den Wortlaut der maßgeblichen Bestimmungen betrifft, ist zum einen darauf hinzuweisen, dass Art. 12 Abs. 5 DSGVO den Grundsatz aufstellt, dass der betroffenen Person durch die Ausübung ihres Rechts auf Auskunft über die Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, und auf Auskunft über die damit verbundenen Informationen keine Kosten entstehen. Außerdem gibt es nach dieser Bestimmung zwei Gründe, aus denen der Verantwortliche entweder ein angemessenes Entgelt verlangen kann, bei dem die Verwaltungskosten berücksichtigt werden, oder sich weigern kann, aufgrund des Antrags tätig zu werden. Diese Gründe beziehen sich auf Fälle von Rechtsmissbrauch, in denen die Anträge der betroffenen Person „offenkundig unbegründet“ oder – insbesondere im Fall häufiger Wiederholung – „exzessiv“ sind.
- 32 Hierzu hat das vorlegende Gericht ausdrücklich festgestellt, dass der Antrag der betroffenen Person nicht missbräuchlich sei.
- 33 Zum anderen wird das Recht der betroffenen Person auf Auskunft über ihre Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, und auf Auskunft über die damit verbundenen Informationen – das integraler Bestandteil des Rechts auf Schutz personenbezogener Daten ist – in Art. 15 Abs. 1 DSGVO gewährleistet. Nach dem Wortlaut dieser Bestimmung haben die betroffenen Personen das Recht auf Auskunft über ihre personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind.
- 34 Des Weiteren geht aus Art. 15 Abs. 3 DSGVO hervor, dass der Verantwortliche eine Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, zur Verfügung stellt und er für alle weiteren Kopien, die die betroffene Person beantragt, ein angemessenes Entgelt verlangen kann. Insoweit wird in Art. 15 Abs. 4 klargestellt, dass Abs. 3 dieses Artikels dieser Person ein „Recht“ verleiht.

Somit kann der Verantwortliche ein solches Entgelt nur dann verlangen, wenn die betroffene Person bereits eine erste Kopie ihrer Daten unentgeltlich erhalten hat und erneut einen Antrag auf diese stellt.

- 35 Wie der Gerichtshof bereits entschieden hat, folgt aus der wörtlichen Auslegung von Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO, dass diese Bestimmung der betroffenen Person das Recht verleiht, eine originalgetreue Reproduktion ihrer personenbezogenen Daten zu erhalten, denen eine weite Bedeutung beizumessen ist und die Gegenstand von Vorgängen sind, die als Verarbeitung durch den für diese Verarbeitung Verantwortlichen eingestuft werden müssen (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 28).
- 36 Folglich ergibt sich aus Art. 12 Abs. 5 in Verbindung mit Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO zum einen, dass die betroffene Person einen Anspruch darauf hat, eine erste unentgeltliche Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zu erhalten, und zum anderen, dass dem Verantwortlichen unter bestimmten Bedingungen die Möglichkeit eingeräumt wird, entweder ein angemessenes Entgelt zu verlangen, bei dem die Verwaltungskosten berücksichtigt werden, oder sich zu weigern, aufgrund des Antrags tätig zu werden, wenn dieser Antrag offenkundig unbegründet oder exzessiv ist.
- 37 Im vorliegenden Fall ist festzustellen, dass ein Arzt, der die in Art. 4 Nr. 2 DSGVO genannten Vorgänge betreffend die Daten seiner Patienten durchführt, als „Verantwortlicher“ im Sinne von Art. 4 Nr. 7 dieser Verordnung anzusehen ist, der den Verpflichtungen unterliegt, die mit dieser Eigenschaft einhergehen, wobei er insbesondere auf Antrag der betroffenen Personen gewährleistet, dass über die personenbezogenen Daten Auskunft erteilt wird.
- 38 Die unentgeltliche Zurverfügungstellung einer ersten Kopie der personenbezogenen Daten ist weder nach dem Wortlaut von Art. 12 Abs. 5 noch dem von Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO davon abhängig, dass diese Personen ihren Antrag begründen. Diese Bestimmungen ermöglichen dem Verantwortlichen demnach nicht, für den Auskunftsantrag der betroffenen Person eine Begründung zu verlangen.
- 39 Zweitens ist zum Zusammenhang, in dem die oben genannten Bestimmungen stehen, darauf hinzuweisen, dass Art. 12 DSGVO zu Abschnitt I von Kapitel III dieser Verordnung gehört, der u. a. den in Art. 5 Abs. 1 Buchst. a DSGVO genannten Transparenzgrundsatz zum Gegenstand hat.
- 40 So legt Art. 12 DSGVO allgemeine Pflichten des Verantwortlichen in Bezug auf die Transparenz der Information und Kommunikation sowie die Modalitäten für die Ausübung der Rechte der betroffenen Person fest.
- 41 Art. 15 DSGVO, der zu Abschnitt 2 von Kapitel III gehört, der die Informationspflicht und das Recht auf Auskunft zu personenbezogenen Daten zum Gegenstand hat, vervollständigt den Transparenzrahmen der DSGVO, indem

er der betroffenen Person ein Recht auf Auskunft über ihre personenbezogenen Daten und ein Recht auf Information über die Verarbeitung dieser Daten gewährt.

- 42 Nach dem 59. Erwägungsgrund „sollten Modalitäten festgelegt werden, die einer betroffenen Person die Ausübung der Rechte, die ihr nach dieser Verordnung zustehen, erleichtern, darunter auch Mechanismen, die dafür sorgen, dass sie unentgeltlich insbesondere Zugang zu personenbezogenen Daten und deren Berichtigung oder Löschung beantragen und gegebenenfalls erhalten oder von ihrem Widerspruchsrecht Gebrauch machen kann“.
- 43 Da, wie sich aus Rn. 38 des vorliegenden Urteils ergibt, die betroffene Person nicht verpflichtet ist, den Antrag auf Auskunft über die Daten zu begründen, kann der erste Satz des 63. Erwägungsgrundes nicht dahin ausgelegt werden, dass dieser Antrag zurückzuweisen ist, wenn mit ihm ein anderer Zweck verfolgt wird als der, von der Verarbeitung Kenntnis zu nehmen und deren Rechtmäßigkeit zu überprüfen. Dieser Erwägungsgrund vermag nämlich die Tragweite von Art. 15 Abs. 3 DSGVO, auf die in Rn. 35 des vorliegenden Urteils hingewiesen wurde, nicht einzuschränken.
- 44 Insoweit ist darauf hinzuweisen, dass nach ständiger Rechtsprechung die Erwägungsgründe eines Unionsrechtsakts rechtlich nicht verbindlich sind und weder herangezogen werden können, um von den Bestimmungen des betreffenden Rechtsakts abzuweichen, noch, um diese Bestimmungen in einem Sinne auszulegen, der ihrem Wortlaut offensichtlich widerspricht (Urteil vom 13. September 2018, Česká pojišťovna, C-287/17, EU:C:2018:707, Rn. 33).
- 45 Im Übrigen heißt es im zweiten Satz des 63. Erwägungsgrundes, dass das Recht der betroffenen Personen auf Auskunft über ihre personenbezogenen Daten im Hinblick auf ihre gesundheitsbezogenen Daten „Daten in ihren Patientenakten, die Informationen wie beispielsweise Diagnosen, Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu Behandlungen oder Eingriffen enthalten“, einschließt.
- 46 Unter diesen Umständen kann das in Art. 15 Abs. 1 DSGVO garantierte Recht auf Auskunft über Gesundheitsdaten nicht durch eine Auskunftsverweigerung oder durch die Auferlegung der Zahlung einer Gegenleistung auf einen der im ersten Satz des 63. Erwägungsgrundes genannten Gründe beschränkt werden. Das Gleiche gilt für das Recht, eine erste kostenlose Kopie zu erhalten, wie es in Art. 12 Abs. 5 und Art. 15 Abs. 3 der Verordnung vorgesehen ist.
- 47 Drittens ist zu den mit der DSGVO verfolgten Zielen festzustellen, dass diese Verordnung, wie sich aus ihren Erwägungsgründen 10 und 11 ergibt, ein gleichmäßiges und hohes Schutzniveau für natürliche Personen in der Union gewährleisten und die Rechte der betroffenen Personen stärken und präzise festlegen soll.
- 48 Gerade zur Erreichung dieses Ziels garantiert Art. 15 Abs. 1 der betroffenen Person ein Recht auf Auskunft über ihre personenbezogenen Daten (vgl. in diesem

Sinne Urteil vom 22. Juni 2023, Pankki S, C-579/21, EU:C:2023:501, Rn. 57 und die dort angeführte Rechtsprechung).

- 49 Mithin gehören Art. 12 Abs. 5 und Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO zu den Bestimmungen, die das Auskunftsrecht sowie die Transparenz über die Art und Weise der Verarbeitung der personenbezogenen Daten gegenüber der betroffenen Person gewährleisten sollen (vgl. in diesem Sinne Urteil vom 12. Januar 2023, Österreichische Post [Informationen über die Empfänger personenbezogener Daten], C-154/21, EU:C:2023:3, Rn. 42).
- 50 Der Grundsatz, dass die erste Kopie der Daten unentgeltlich ist, sowie die Tatsache, dass der Auskunftsantrag nicht spezifisch begründet sein muss, tragen notwendigerweise dazu bei, der betroffenen Person die Ausübung ihrer Rechte aus der DSGVO zu erleichtern.
- 51 Angesichts der Bedeutung, die die DSGVO dem in Art. 15 Abs. 1 DSGVO garantierten Recht auf Auskunft über die personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zur Erreichung solcher Ziele beimisst, darf die Ausübung dieses Rechts folglich nicht von Bedingungen abhängig gemacht werden, die der Unionsgesetzgeber nicht ausdrücklich festgelegt hat, wie etwa von der Verpflichtung, einen der im ersten Satz des 63. Erwägungsgrundes DSGVO genannten Gründe geltend zu machen.
- 52 Nach alledem ist auf die erste Frage zu antworten, dass Art. 12 Abs. 5 sowie Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO dahin auszulegen sind, dass die Verpflichtung des Verantwortlichen, der betroffenen Person unentgeltlich eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zur Verfügung zu stellen, auch dann gilt, wenn der betreffende Antrag mit einem anderen als den in Satz 1 des 63. Erwägungsgrundes der DSGVO genannten Zwecken begründet wird.

Zur zweiten Frage

- 53 Mit seiner zweiten Frage möchte das vorlegende Gericht im Wesentlichen wissen, ob Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO dahin auszulegen ist, dass er eine nationale Regelung gestattet, die vor dem Inkrafttreten der DSGVO erlassen wurde und die der betroffenen Person zum Schutz der wirtschaftlichen Interessen des für die Verarbeitung Verantwortlichen die Kosten für eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand dieser Verarbeitung sind, auferlegt.
- 54 Was als Erstes die Frage betrifft, ob nur nationale Maßnahmen, die nach dem Inkrafttreten der DSGVO erlassen worden sind, in den Anwendungsbereich von Art. 23 Abs. 1 DSGVO fallen können, ist darauf hinzuweisen, dass der Wortlaut dieser Bestimmung hierzu keinen Hinweis enthält.
- 55 Art. 23 Abs. 1 DSGVO besagt nämlich lediglich, dass Gesetzgebungsmaßnahmen eines Mitgliedstaats die Pflichten und Rechte gemäß den Art. 12 bis 22 DSGVO

- beschränken können, sofern diese Maßnahmen den in diesen Artikeln vorgesehenen Rechten und Pflichten entsprechen und diese Beschränkungen den Wesensgehalt der Grundrechte und Grundfreiheiten achten sowie eine notwendige und verhältnismäßige Maßnahme darstellen, die den Schutz der Rechte und Freiheiten anderer Personen sicherstellt.
- 56 Folglich schließt Art. 23 Abs. 1 DSGVO von seinem Anwendungsbereich nationale Gesetzgebungsmaßnahmen, die vor dem Inkrafttreten der DSGVO erlassen wurden, nicht aus, sofern sie die in diesem Artikel festgelegten Voraussetzungen erfüllen.
- 57 Was als Zweites die Frage betrifft, ob eine nationale Regelung, die zum Schutz des wirtschaftlichen Interesses der Behandelnden die Kosten für die Zurverfügungstellung einer ersten – vom Patienten angeforderten – Kopie der Patientenakte diesem Patienten auferlegt, unter Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO fällt, ist erstens darauf hinzuweisen, dass, wie aus den Rn. 31 und 33 bis 36 des vorliegenden Urteils hervorgeht, der betroffenen Person gemäß Art. 12 Abs. 5 sowie Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO ein Recht darauf zuerkannt ist, eine unentgeltliche erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zu erhalten.
- 58 Nach Art. 15 Abs. 3 Satz 2 DSGVO kann jedoch der Verantwortliche für alle weiteren Kopien ein angemessenes Entgelt auf Grundlage der Verwaltungskosten verlangen. Im Übrigen erlaubt Art. 12 Abs. 5 im Licht von Art. 15 Abs. 1 und 3 DSGVO dem Verantwortlichen, sich vor der missbräuchlichen Ausübung des Auskunftsrechts zu schützen, indem er bei einem offenkundig unbegründeten oder exzessiven Antrag ein angemessenes Entgelt verlangt.
- 59 Zweitens ist nach dem vierten Erwägungsgrund der DSGVO das Recht auf Schutz der personenbezogenen Daten kein uneingeschränktes Recht und muss unter Wahrung des Verhältnismäßigkeitsprinzips gegen andere Grundrechte abgewogen werden. Somit steht die DSGVO im Einklang mit allen Grundrechten und achtet alle Freiheiten und Grundsätze, die mit der Charta anerkannt wurden und in den Verträgen verankert sind (Urteil vom 24. Februar 2022, Valsts ierņēmumu dienests [Verarbeitung personenbezogener Daten für steuerliche Zwecke], C-175/20, EU:C:2022:124, Rn. 53).
- 60 So bestimmt Art. 15 Abs. 4 DSGVO, dass „[d]as Recht auf Erhalt einer Kopie ... die Rechte und Freiheiten anderer Personen nicht beeinträchtigen [darf].“
- 61 Auch wird in Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO darauf hingewiesen, dass eine Beschränkung des Umfangs der u. a. in Art. 15 DSGVO vorgesehenen Pflichten und Rechte möglich ist, „sofern eine solche Beschränkung den Wesensgehalt der Grundrechte und Grundfreiheiten achtet und in einer demokratischen Gesellschaft eine notwendige und verhältnismäßige Maßnahme darstellt, die [den Schutz der Rechte und Freiheiten anderer Personen] sicherstellt“.

- 62 Folglich ergibt sich aus den Rn. 59 bis 61 des vorliegenden Urteils, dass das der betroffenen Person zuerkannte Recht, eine erste unentgeltliche Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zu erhalten, nicht uneingeschränkt gilt.
- 63 Drittens sind nur Erwägungen betreffend insbesondere den Schutz der Rechte und Freiheiten anderer Personen geeignet, als Rechtfertigung für Beschränkungen dieses Rechts zu dienen, sofern, wie in Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO vorgesehen, eine solche Beschränkung dessen Wesensgehalt achtet sowie eine notwendige und verhältnismäßige Maßnahme darstellt, die diesen Schutz sicherstellt.
- 64 Wie sich jedoch aus der Vorlageentscheidung ergibt, ermöglicht die Kostenregelung des § 630g Abs. 2 Satz 2 BGB dem Behandelnden, dem Patienten die Kosten für die Zurverfügungstellung einer ersten Kopie seiner Patientenakte aufzuerlegen. Das vorlegende Gericht weist darauf hin, dass diese Regelung in erster Linie die wirtschaftlichen Interessen der Behandler schützen solle, was die Patienten davon abhalte, unnötig Kopien ihrer Patientenakte anzufordern. Sofern die im Ausgangsverfahren fragliche nationale Regelung tatsächlich zum Ziel hat, die wirtschaftlichen Interessen der Behandelnden zu schützen, was zu prüfen Sache des vorlegenden Gerichts ist, fallen derartige Erwägungen somit nicht unter die in Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO genannten „Rechte und Freiheiten anderer Personen“.
- 65 Erstens führt nämlich eine solche Regelung dazu, dass nicht nur Anträgen, die unnötig wären, entgegengewirkt würde, sondern auch solchen Anträgen, mit denen aus berechtigtem Grund eine unentgeltliche erste Kopie der verarbeiteten personenbezogenen Daten verlangt wird. Diese Regelung verstößt folglich notwendigerweise gegen den Grundsatz der Unentgeltlichkeit der ersten Kopie und stellt damit die praktische Wirksamkeit des Auskunftsrechts nach Art. 15 Abs. 1 DSGVO und mithin den von dieser Verordnung gewährleisteten Schutz in Frage.
- 66 Zweitens geht aus der Vorlageentscheidung nicht hervor, dass die von der nationalen Regelung geschützten Interessen über rein administrative oder wirtschaftliche Erwägungen hinausgehen.
- 67 In diesem Zusammenhang ist hervorzuheben, dass der Uniongesetzgeber die wirtschaftlichen Interessen der Verantwortlichen mit Art. 12 Abs. 5 und Art. 15 Abs. 3 Satz 2 DSGVO berücksichtigt hat, in denen, wie in Rn. 58 des vorliegenden Urteils ausgeführt, die Umstände festgelegt sind, unter denen der Verantwortliche ein Entgelt für die Kosten der Zurverfügungstellung einer Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, verlangen kann.
- 68 Daher vermag die Verfolgung des Ziels des Schutzes der wirtschaftlichen Interessen der Behandelnden keine Maßnahme zu rechtfertigen, die dazu führt,

dass das Recht, unentgeltlich eine erste Kopie zu erhalten, und damit die praktische Wirksamkeit des Rechts der betroffenen Person auf Auskunft über ihre personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, in Frage gestellt werden.

- 69 Nach alledem ist auf die zweite Frage zu antworten, dass Art. 23 Abs. 1 Buchst. i DSGVO dahin auszulegen ist, dass eine nationale Regelung, die vor dem Inkrafttreten der DSGVO erlassen wurde, in den Anwendungsbereich dieser Bestimmung fallen kann. Eine solche Möglichkeit erlaubt es jedoch nicht, eine nationale Regelung zu erlassen, die der betroffenen Person zum Schutz der wirtschaftlichen Interessen des Verantwortlichen die Kosten für eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung durch den Verantwortlichen sind, auferlegt.

Zur dritten Frage

- 70 Mit seiner dritten Frage möchte das vorlegende Gericht im Wesentlichen wissen, ob Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO dahin auszulegen ist, dass im Rahmen eines Arzt-Patienten-Verhältnisses das Recht auf Erhalt einer Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, umfasst, dass der betroffenen Person eine vollständige Kopie der in ihrer Patientenakte enthaltenen Dokumente, die ihre personenbezogenen Daten enthalten, überlassen wird, oder ob dieses Recht nur umfasst, dass ihr eine Kopie dieser Daten als solche überlassen wird.
- 71 Zunächst hat der Gerichtshof entschieden, dass Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO seinem Wortlaut nach der betroffenen Person das Recht verleiht, eine originalgetreue Reproduktion ihrer personenbezogenen Daten zu erhalten, denen eine weite Bedeutung beizumessen ist und die Gegenstand von Vorgängen sind, die als Verarbeitung durch den für diese Verarbeitung Verantwortlichen eingestuft werden müssen (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 28).
- 72 Sodann kann Art. 15 DSGVO nicht dahin ausgelegt werden, dass er in seinem Abs. 3 Satz 1 ein anderes Recht als das in seinem Abs. 1 vorgesehene gewährt. Im Übrigen bezieht sich der Begriff „Kopie“ nicht auf ein Dokument als solches, sondern auf die personenbezogenen Daten, die es enthält und die vollständig sein müssen. Die Kopie muss daher alle personenbezogenen Daten enthalten, die Gegenstand der Verarbeitung sind (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 32).
- 73 Schließlich hat, was die mit Art. 15 DSGVO verfolgten Ziele angeht, die DSGVO den Zweck, die Rechte der betroffenen Personen zu stärken und präzise festzulegen. Somit muss es der betroffenen Person durch die Ausübung des in dieser Bestimmung vorgesehenen Auskunftsrechts nicht nur ermöglicht werden, zu überprüfen, ob sie betreffende Daten richtig sind, sondern auch, ob sie in zulässiger Weise verarbeitet werden. Ferner muss die vom Verantwortlichen nach

Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO zur Verfügung zu stellende Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, alle Merkmale aufweisen, die es der betroffenen Person ermöglichen, ihre Rechte aus dieser Verordnung wirksam auszuüben, und diese Daten daher vollständig und originalgetreu wiedergeben (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 33, 34 und 39).

- 74 Um insbesondere zu gewährleisten, dass die durch den Verantwortlichen bereitgestellten Informationen leicht verständlich sind, wie es Art. 12 Abs. 1 im Licht des 58. Erwägungsgrundes der DSGVO verlangt, kann sich nämlich die Reproduktion von Auszügen aus Dokumenten oder gar von ganzen Dokumenten, die u. a. personenbezogene Daten enthalten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, als unerlässlich erweisen, wenn die Kontextualisierung der verarbeiteten Daten erforderlich ist, um ihre Verständlichkeit zu gewährleisten (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 41).
- 75 Folglich bedeutet das Recht, vom für die Verarbeitung Verantwortlichen eine Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung sind, zu erhalten, dass der betroffenen Person eine originalgetreue und verständliche Reproduktion aller dieser Daten überlassen wird. Dieses Recht setzt das Recht voraus, eine Kopie von Auszügen aus Dokumenten oder gar von ganzen Dokumenten, die u. a. diese Daten enthalten, zu erhalten, wenn die Zurverfügungstellung einer solchen Kopie unerlässlich ist, um der betroffenen Person die wirksame Ausübung der ihr durch diese Verordnung verliehenen Rechte zu ermöglichen (Urteil vom 4. Mai 2023, Österreichische Datenschutzbehörde und CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, Rn. 45).
- 76 Zu den im Ausgangsverfahren fraglichen Informationen ist festzustellen, dass die DSGVO Dokumente identifiziert, von denen der Kläger des Ausgangsverfahrens eine Kopie verlangen können muss. So heißt es in Bezug auf personenbezogene Gesundheitsdaten im 63. Erwägungsgrund der DSGVO, dass das Recht der betroffenen Personen auf Auskunft „Daten in ihren Patientenakten, die Informationen wie beispielsweise Diagnosen, Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu Behandlungen oder Eingriffen enthalten“, einschließt.
- 77 Insoweit hat, wie der Generalanwalt in den Nrn. 78 bis 80 seiner Schlussanträge im Wesentlichen ausgeführt hat, der Unionsgesetzgeber aufgrund der Sensibilität der personenbezogenen Gesundheitsdaten natürlicher Personen betont, wie wichtig es sei, dass die Auskunft gegenüber dem Einzelnen über die in seiner Patientenakte enthaltenen Daten so vollständig und genau wie möglich, aber auch verständlich erfolge.
- 78 Jedoch könnte in Bezug auf Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu an einem Patienten vorgenommenen Behandlungen oder Eingriffen, die in der Regel zahlreiche technische Daten oder gar Bilder umfassen,

bei der Zurverfügungstellung einer einfachen Zusammenfassung oder Zusammenstellung dieser Daten durch den Arzt, um sie in zusammengefasster Form vorzulegen, die Gefahr bestehen, dass bestimmte relevante Daten ausgelassen oder unrichtig wiedergegeben werden oder dass jedenfalls die Überprüfung ihrer Richtigkeit und Vollständigkeit sowie ihr Verständnis durch den Patienten erschwert werden.

- 79) Nach alledem ist auf die dritte Frage zu antworten, dass Art. 15 Abs. 3 Satz 1 DSGVO dahin auszulegen ist, dass im Rahmen eines Arzt-Patienten-Verhältnisses das Recht auf Erhalt einer Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, umfasst, dass der betroffenen Person eine originalgetreue und verständliche Reproduktion aller dieser Daten überlassen wird. Dieses Recht setzt voraus, eine vollständige Kopie der Dokumente zu erhalten, die sich in der Patientenakte befinden und unter anderem diese Daten enthalten, wenn die Zurverfügungstellung einer solchen Kopie erforderlich ist, um der betroffenen Person die Überprüfung der Richtigkeit und Vollständigkeit der Daten zu ermöglichen und die Verständlichkeit der Daten zu gewährleisten. In Bezug auf die Gesundheitsdaten der betroffenen Person schließt dieses Recht jedenfalls das Recht ein, eine Kopie der Daten aus ihrer Patientenakte zu erhalten, die Informationen wie beispielsweise Diagnosen, Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu an ihr vorgenommenen Behandlungen oder Eingriffen umfasst.

Kosten

- 80) Für die Beteiligten des Ausgangsverfahrens ist das Verfahren Teil des beim vorlegenden Gericht anhängigen Verfahrens; die Kostenentscheidung ist daher Sache dieses Gerichts. Die Auslagen anderer Beteiligter für die Abgabe von Erklärungen vor dem Gerichtshof sind nicht erstattungsfähig.

Aus diesen Gründen hat der Gerichtshof (Erste Kammer) für Recht erkannt:

- 1. Art. 12 Abs. 5 sowie Art. 15 Abs. 1 und 3 der Verordnung (EU) 2016/679 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 27. April 2016 zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten, zum freien Datenverkehr und zur Aufhebung der Richtlinie 95/46/EG (Datenschutz-Grundverordnung)

- ... sind dahin auszulegen, dass
- ... die Verpflichtung des Verantwortlichen, der betroffenen Person unentgeltlich eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, zur Verfügung zu stellen, auch dann gilt, wenn der betreffende Antrag mit einem anderen als den in Satz 1 des 63. Erwägungsgrundes der Verordnung genannten Zwecken begründet wird.

2. Art. 23 Abs. 1 Buchst. i der Verordnung 2016/679

ist dahin auszulegen, dass

eine nationale Regelung, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung erlassen wurde, in den Anwendungsbereich dieser Bestimmung fallen kann. Eine solche Möglichkeit erlaubt es jedoch nicht, eine nationale Regelung zu erlassen, die der betroffenen Person zum Schutz der wirtschaftlichen Interessen des Verantwortlichen die Kosten für eine erste Kopie ihrer personenbezogenen Daten, die Gegenstand der Verarbeitung durch den Verantwortlichen sind, auferlegt.

3. Art. 15 Abs. 3 Satz 1 der Verordnung 2016/679

ist dahin auszulegen, dass

im Rahmen eines Arzt-Patienten-Verhältnisses das Recht auf Erhalt einer Kopie der personenbezogenen Daten, die Gegenstand einer Verarbeitung sind, umfasst, dass der betroffenen Person eine originalgetreue und verständliche Reproduktion aller dieser Daten überlassen wird. Dieses Recht setzt voraus, eine vollständige Kopie der Dokumente zu erhalten, die sich in der Patientenakte befinden und unter anderem diese Daten enthalten, wenn die Zurverfügungstellung einer solchen Kopie erforderlich ist, um der betroffenen Person die Überprüfung der Richtigkeit und Vollständigkeit der Daten zu ermöglichen und die Verständlichkeit der Daten zu gewährleisten. In Bezug auf die Gesundheitsdaten der betroffenen Person schließt dieses Recht jedenfalls das Recht ein, eine Kopie der Daten aus ihrer Patientenakte zu erhalten, die Informationen wie beispielsweise Diagnosen, Untersuchungsergebnisse, Befunde der behandelnden Ärzte und Angaben zu an ihr vorgenommenen Behandlungen oder Eingriffen umfasst.

Unterschriften

Für die Richtigkeit der Abschrift,
Luxemburg, den 26. 10. 2023
Der Kanzler,
im Auftrag
M. Krausenböck
Maria Krausenböck
Verwaltungsrätin

SUD
EUROPSKE UNIJE
Tajništvo

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

BR. 157
Usl-844/2020-16

PRIMLJENO 17.1-06-2024

NEPOSREDBO PREDANO SUDI
Luxembourg

Dio: 1 prilozi, Primjeraka 1 priloga spis+izjave

Luxembourg, 04/06/24.

Upravni sud Republike Hrvatske
Avenija Dubrovnik 6 i 8
HR-10000 Zagreb

1293624 HR

Prethodni postupak C-312/23
Addiko Bank
[sud koji je postavio prethodno pitanje:
Upravni sud u Zagrebu - Hrvatska]

Usl-844/20-16

Dostava rješenja – članak 99. Poslovnika

Tajnik Suda prosljeđuje vam u prilogu ovjerenu presliku rješenja Suda (šesto vijeće) od 27/05/2024.

Tajnik vas moli da ga obavijestite o nastavku postupka i da mu prosljedite presudu ili rješenje vašeg suda u tom predmetu.

Tajnik vam u prilogu vraća spis predmeta.

Matija Longar
Administrator

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
 TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
 SODNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
 DEN EUROPÆISKE UNIONES DOMSTOLE
 GERICHTSHOF DER EUROPAISCHEN UNION
 EUROOPA LIIDU KOHUS
 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
 COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
 COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
 CŮRT BRITÁNIJŔNAIS AN AONTAIS EORPAIGH
 SUD EUROPSKE UNIE
 CURTE DE GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

LUXEMBOURG

EVROPAŠ SAVIENĪBAS TIESA
 EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
 AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
 IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
 HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
 TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
 TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
 CURTEA DE JUSTITIE A UNIUNII EUROPENE
 SŮDNY DVOR EURÓPSKEJ UNIE
 SODIŠČE EVROPSKE UNJE
 EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
 EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOLE

RJEŠENJE SUDA (šesto vijeće)

27. svibnja 2024.*

- 1293519 -

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Odgovor koji se može jasno izvesti iz sudske prakse – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodan protok takvih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 15. – Ispitanikovo pravo na pristup osobnim podacima koji se odnose na njega i koji se obrađuju – Pravo na dobivanje kopije tih podataka – Pojam ‚kopija‘ – Razlozi zahtjeva za pristup navedenim podacima – Upotreba podataka za pokretanje sudske postupka”

U predmetu C-312/23,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Upravni sud u Zagrebu (Hrvatska), odlukom od 2. svibnja 2023., koju je Sud zaprimio 22. svibnja 2023., u postupku

Addiko Bank d. d.

protiv

Agencije za zaštitu osobnih podataka,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, P. G. Xuereb i I. Ziemele (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: N. Emiliou,

tajnik: A. Calot Escobar,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči obrazloženim rješenjem, u skladu s člankom 99. Poslovnika Suda,

* Jezik postupka: hrvatski

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 15. stavka 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.; u daljnjem tekstu: OUZP).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Addiko Bank d. d. i Agencije za zaštitu osobnih podataka (u daljnjem tekstu: Agencija) u vezi s upravnom novčanom kaznom koju je Agencija izrekla društvu Addiko Bank zbog toga što je to društvo odbilo dostaviti svojim klijentima kopije kreditne dokumentacije koja se na njih odnosi.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 10., 11., 58., 59. i 63. OUZP-a glase:

„(10) Kako bi se osigurala postojana i visoka razina zaštite pojedinaca te uklonile prepreke protoku osobnih podataka unutar [Europske] [u]nije, razina zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom takvih podataka trebala bi biti jednaka u svim državama članicama. [...]

(11) Djelotvorna zaštita osobnih podataka širom Unije zahtijeva jačanje i detaljno određivanje prava ispitanika i obveza onih koji obrađuju i određuju obradu osobnih podataka, [...]

[...]

(58) Načelom transparentnosti zahtijeva se da svaka informacija namijenjena javnosti ili ispitaniku bude sažeta, lako dostupna i razumljiva, da se upotrebljava jasan i jednostavan jezik te da se usto, prema potrebi, koristi vizualizacijom. Takva bi se informacija također mogla dati u elektroničkom obliku, na primjer na internetskim stranicama, kada je namijenjena javnosti. To je osobito bitno u situacijama u kojima zbog velikog broja sudionika i tehnološke složenosti prakse ispitaniku nije lako prepoznati i razumjeti prikupljaju li se osobni podaci o njemu, tko ih prikuplja i u koju svrhu, kao što je slučaj internetskog oglašavanja. [...]

(59) Trebalo bi predvidjeti modalitete kojima se olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz ove Uredbe, uključujući mehanizme za podnošenje zahtjeva te, ako je primjenjivo, besplatno ostvarivanje, osobito zahtjeva za pristup osobnim podacima, njihovo ispravljanje ili brisanje i ostvarivanje prava na prigovor. [...]

[...]

(63) Ispitanik bi trebao imati pravo pristupa prikupljenim osobnim podacima koji se na njega odnose te ostvarivati to pravo lako i u razumnim intervalima kako bi bio svjestan obrade i provjerio njezinu zakonitost. [...]"

4 Člankom 4. te uredbe propisuje se:

„Za potrebe ove Uredbe:

[...]

2. ‚obrada‘ znači svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje;

[...]

7. ‚voditelj obrade‘ znači fizička ili pravna osoba, tijelo javne vlasti, agencija ili drugo tijelo koje samo ili zajedno s drugima određuje svrhe i sredstva obrade osobnih podataka; [...]

[...]”

5 Člankom 12. navedene uredbe određuje se:

„1. Voditelj obrade poduzima odgovarajuće mjere kako bi se ispitaniku pružile sve informacije iz članaka 13. i 14. i sve komunikacije iz članaka od 15. do 22. i članka 34. u vezi s obradom u sažetom, transparentnom, razumljivom i lako dostupnom obliku, uz uporabu jasnog i jednostavnog jezika, osobito za svaku informaciju koja je posebno namijenjena djetetu. Informacije se pružaju u pisanom obliku ili drugim sredstvima, među ostalim, ako je prikladno, elektroničkim putem. Ako to zatraži ispitanik, informacije se mogu pružiti usmenim putem, pod uvjetom da je drugim sredstvima utvrđen identitet ispitanika.

2. Voditelj obrade olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz članaka od 15. do 22. [...]

[...]

5. Informacije pružene u skladu s člancima 13. i 14. i sva komunikacija i djelovanja iz članaka od 15. do 22. i članka 34. pružaju se bez naknade. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja, voditelj obrade može:

- (a) naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove pružanja informacija ili obavijesti ili postupanj[a] po zahtjevu; ili
- (b) odbiti postupiti po zahtjevu.

Teret dokaza očigledne neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva jest na voditelju obrade.

[...]"

6 Članak 15. iste uredbe glasi:

„1. Ispitanik ima pravo dobiti od voditelja obrade potvrdu obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njega te ako se takvi osobni podaci obrađuju, pristup osobnim podacima i sljedećim informacijama:

- (a) svrsi obrade;
- (b) kategorijama osobnih podataka o kojima je riječ;
- (c) primateljima ili kategorijama primatelja kojima su osobni podaci otkriveni ili će im biti otkriveni, osobito primateljima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
- (d) ako je to moguće, predviđenom razdoblju u kojem će osobni podaci biti pohranjeni ili, ako to nije moguće, kriterijima korištenima za utvrđivanje tog razdoblja;
- (e) postojanju prava da se od voditelja obrade zatraži ispravak ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade osobnih podataka koji se odnose na ispitanika ili prava na prigovor na takvu obradu;
- (f) pravu na podnošenje pritužbe nadzornom tijelu;
- (g) ako se osobni podaci ne prikupljaju od ispitanika, svakoj dostupnoj informaciji o njihovu izvoru;
- (h) postojanju automatiziranog donošenja odluka, što uključuje izradu profila iz članka 22. stavaka 1. i 4. te, barem u tim slučajevima, smislenim informacijama o tome o kojoj je logici riječ, kao i važnosti i predviđenim posljedicama takve obrade za ispitanika.

[...]

3. Voditelj obrade osigurava kopiju osobnih podataka koji se obrađuju. Za sve dodatne kopije koje zatraži ispitanik voditelj obrade može naplatiti razumnu naknadu na temelju administrativnih troškova. Ako ispitanik podnese zahtjev elektroničkim putem te osim ako ispitanik zatraži drukčije, informacije se pružaju u uobičajenom elektroničkom obliku.

[...]"

Hrvatsko pravo

- 7 U skladu s člankom 34. Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (*Narodne novine*, br. 42/18):

„(1) Svatko tko smatra da mu je povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom i [OUZP-om], može Agenciji podnijeti zahtjev za utvrđivanje povrede prava.

[...]"

- 8 Člankom 44. tog zakona propisuje se:

„(1) Agencija izriče upravne novčane kazne za povrede odredaba ovoga Zakona i [OUZP-a], sukladno članku 83. [OUZP-a].

[...]"

- 9 Članak 160. Zakona o kreditnim institucijama (*Narodne novine*, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18 i 70/19) glasi kako slijedi:

„(1) Kreditna institucija dužna je sastavljati, kontrolirati i čuvati knjigovodstvene isprave u skladu s važećim propisima i standardima struke.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija dužna je najmanje jedanaest godina čuvati:

- 1) isprave koje se odnose na otvaranje i zatvaranje te evidentiranje promjena stanja na računima za plaćanje te depozita
- 2) isprave o ostalim promjenama koje nisu obuhvaćene točkom 1. ovoga stavka, a na temelju kojih su podaci uneseni u poslovne knjige kreditne institucije te
- 3) ugovore i druge isprave o zasnivanju poslovnog odnosa.

[...]"

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 10 Između 25. svibnja 2018. i 30. travnja 2019. nekoliko klijenata društva Hypo Alpe Adria Bank d. d., čiji je pravni sljednik društvo Addiko Bank, zatražilo je od potonjeg društva da im dostavi kopiju dokumentacije koja je sadržavala njihove osobne podatke, osobito ugovore o kreditu koje su sklopili s prvom bankom, otplatne planove, dokumente o promjenama kamatnih stopa i knjigovodstvene kartice. Neki od tih zahtjeva bili su izričito obrazloženi namjerom tih klijenata da podnesu tužbu ili pokrenu sudski postupak protiv društva Addiko Bank.
- 11 To je društvo odbilo navedene zahtjeve navodeći da se predmetna dokumentacija, koju je ono moralo čuvati na temelju zakona, a čija je kopija bila zatražena, odnosi na okončane kreditne odnose.
- 12 Nakon što su dotični klijenti podnijeli pritužbe zbog toga što je društvo Addiko Bank odbilo njihove zahtjeve, Agencija je u postupcima koje su oni pokrenuli utvrdila da to odbijanje predstavlja povredu članka 15. stavka 3. OUZP-a. Budući da ta banka nije postupila u skladu s nalogima koje joj je Agencija uputila u 26 konkretnih slučajeva, Agencija joj je naložila plaćanje upravne novčane kazne u iznosu od 1 100 000 hrvatskih kuna (HRK) (oko 146 667 eura).
- 13 Smatrajući, s jedne strane, da se člankom 15. stavkom 3. OUZP-a propisuje samo pravo na dostavu kopije jedino osobnih podataka koji se obrađuju, a ne dokumentacije koja ih sadržava i, s druge strane, da iz te odredbe, tumačene u vezi s uvodnom izjavom 63. OUZP-a, proizlazi da se pravo na pristup obrađivanim osobnim podacima priznaje samo u svrhu provjere zakonitosti obrade tih podataka, društvo Addiko Bank podnijelo je pred Upravnim sudom u Zagrebu (Hrvatska), odnosno sudom koji je uputio zahtjev, tužbu protiv upravne novčane kazne koju mu je izrekla Agencija.
- 14 Taj sud ističe da su u više od 30 sličnih predmeta hrvatski upravni sudovi odbili tužbe podnesene protiv odluka Agencije, navodeći da je banka dužna na zahtjev svojeg klijenta dostaviti kopiju kreditne dokumentacije u kojoj se nalaze njegovi osobni podaci, neovisno o razlozima zbog kojih je taj zahtjev podnesen.
- 15 Imajući u vidu navedeno, sud koji je uputio zahtjev, s jedne strane, izražava sumnju u pogledu usklađenosti te nacionalne sudske prakse s presudom od 17. srpnja 2014., YS i dr. (C-141/12 i C-372/12, EU:C:2014:2081), u kojoj je Sud presudio da se ispitaniku ne može priznati pravo na dobivanje kopije izvornog dokumenta ili datoteke u kojima se nalaze osobni podaci koji se odnose na njega. Naime, budući da su u toj presudi tumačene odredbe Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.), taj se sud pita nalaže li se takvo tumačenje i s obzirom na odredbe OUZP-a, kojim je zamijenjena ta direktiva.

- 16 S druge strane, navedeni se sud pita može li se ta osoba pozivati na pravo ispitanika na dobivanje kopije osobnih podataka koji se odnose na njega, predviđeno člankom 15. stavkom 3. OUZP-a, kako bi pokrenula sudski postupak protiv voditelja obrade u smislu članka 4. točke 7. te uredbe.
- 17 U tim je okolnostima Upravni sud u Zagrebu odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
 - „1. Je li voditelj obrade dužan, sukladno članku 15. stavku 3. [OUZP-a], ispitaniku dati kopiju isprave u kojoj su sadržani njegovi osobni podaci?
 - 2. Je li voditelj obrade ovlašten odbiti zahtjev za davanje kopije osobnih podataka iz članka 15. stavka 3. [OUZP-a] ako ispitanik osobne podatke ne traži kako bi, u smislu uvodne izjave [...] 63. [navedene uredbe], bio svjestan obrade i provjerio zakonitost obrade, već kao sredstvo za dobivanje dokumentacije koja ispitaniku može pomoći u podnošenju tužbe protiv voditelja obrade, ili svrha zbog koje se podaci traže nije relevantna za odluku voditelja obrade povodom predmetnog zahtjeva?”

Postupak pred Sudom

- 18 Odlukom predsjednika Suda od 12. srpnja 2023. postupak u ovom predmetu bio je prekinut do donošenja presude od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije) (C-307/22, EU:C:2023:811).
- 19 Dopisom od 24. studenoga 2023. tajništvo Suda dostavilo je navedenu presudu sudu koji je uputio zahtjev i pozvalo ga da se izjasni ostaje li, s obzirom na tu presudu, pri svojem zahtjevu za prethodnu odluku.
- 20 Dopisom od 22. prosinca 2023. taj je sud obavijestio Sud da ostaje pri svojem zahtjevu za prethodnu odluku.

O prethodnim pitanjima

- 21 Na temelju članka 99. svojeg Poslovnika Sud može, u svakom trenutku, na prijedlog suca izvjestitelja te nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odlučiti obrazloženim rješenjem kad se odgovor na pitanje postavljeno u prethodnom postupku može jasno izvesti iz sudske prakse.
- 22 U ovom slučaju Sud smatra da se traženo tumačenje prava Unije može jasno izvesti iz presude od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije) (C-307/22, EU:C:2023:811). Stoga u ovom predmetu valja primijeniti članak 99. Poslovnika.

Prvo pitanje

- 23 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavak 3. prvu rečenicu OUZP-a tumačiti na način da pravo ispitanika na dobivanje kopije osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju podrazumijeva da mu se preda cjelovita kopija dokumenata koji sadržavaju te podatke ili samo kopija navedenih podataka kao takvih.
- 24 Uvodno valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pri tumačenju odredbe prava Unije treba uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve i svrhu akta kojeg je ona dio (presuda od 12. siječnja 2023., *Österreichische Post (Informacije koje se odnose na primatelje osobnih podataka)*, C-154/21, EU:C:2023:3, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 25 Ponajprije, Sud je presudio da se na temelju teksta članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a tom odredbom ispitaniku dodjeljuje pravo na dobivanje vjerne reprodukcije njegovih osobnih podataka, koji se tumače u širem smislu, a koji su predmet postupaka koji se trebaju kvalificirati kao „obrada” koju provodi voditelj te obrade (presuda od 26. listopada 2023., FT (*Kopija medicinske dokumentacije*), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 71. i navedena sudska praksa).
- 26 Nadalje, što se tiče konteksta u kojem se nalazi navedena odredba, Sud je također presudio da se članak 15. OUZP-a ne može tumačiti na način da se njime u njegovu stavku 3. prvoj rečenici utvrđuje pravo koje je različito od onog iz njegova stavka 1. Osim toga, pojašnjeno je da se pojam „kopija” ne odnosi na dokument kao takav, nego na osobne podatke koje on sadržava i koji trebaju biti potpuni. Kopija stoga mora sadržavati sve osobne podatke koji se obrađuju (presuda od 26. listopada 2023., FT (*Kopija medicinske dokumentacije*), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 72. i navedena sudska praksa).
- 27 Naposljetku, što se tiče ciljeva koji se nastoje postići člankom 15. OUZP-a, valja navesti da je njegova svrha jačanje i detaljno određivanje prava ispitanika. Na taj se način pravom na pristup, predviđenim tim člankom, mora omogućiti ispitaniku da se uvjeri u točnost osobnih podataka koji se na njega odnose i zakonitost njihove obrade. Osim toga, kopija osobnih podataka koji se obrađuju, koju voditelj obrade mora osigurati na temelju članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a, mora sadržavati sve značajke koje ispitaniku omogućuju djelotvorno ostvarivanje njegovih prava na temelju te uredbe i stoga mora u potpunosti i vjerno reproducirati te podatke (presuda od 26. listopada 2023., FT (*Kopija medicinske dokumentacije*), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 73. i navedena sudska praksa).
- 28 Konkretno, kako bi se zajamčilo da su informacije koje je pružio voditelj obrade lako razumljive, kao što se to zahtijeva člankom 12. stavkom 1. OUZP-a, u vezi s njegovom uvodnom izjavom 58., može se pokazati da je reprodukcija izvadaka dokumenata, pa čak i cijelih, koji sadržavaju, među ostalim, osobne podatke koji se obrađuju, neophodna u slučaju kada je kontekstualizacija obrađenih podataka

nužna kako bi se osigurala njihova razumljivost (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 74. i navedena sudska praksa).

- 29 Slijedom navedenog, pravo na dobivanje kopije osobnih podataka koji se obrađuju od voditelja obrade podrazumijeva predaju vjerne i razumljive reprodukcije svih tih podataka ispitaniku. To pravo podrazumijeva pravo na dobivanje kopije izvadaka iz dokumenata, čak i cijelih, koji sadržavaju, među ostalim, navedene podatke, ako je to neophodno kako bi se ispitaniku omogućilo djelotvorno ostvarivanje prava koja su mu dodijeljena navedenom uredbom (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 75. i navedena sudska praksa).
- 30 Takav zaključak nije doveden u pitanje presudom od 17. srpnja 2014., YS i dr. (C-141/12 i C-372/12, EU:C:2014:2081), koju spominje sud koji je uputio zahtjev.
- 31 Naime, u toj je presudi Sud tumačio članak 12. točku (a) Direktive 95/46/EZ, koja je stavljena izvan snage i zamijenjena OUZP-om, kojim se predviđalo pravo ispitanika da od voditelja obrade dobije „obavijest u razumljivom obliku o podacima koji se obrađuju te bilo koje podatke o njihovom izvoru”.
- 32 Međutim, za razliku od te odredbe, člankom 15. stavkom 3. prvom rečenicom OUZP-a izričito se predviđa pravo ispitanika da od voditelja obrade dobije kopiju osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju.
- 33 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavak 3. prvu rečenicu OUZP-a treba tumačiti na način da pravo ispitanika na dobivanje kopije osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju podrazumijeva da mu se preda vjerna i razumljiva reprodukcija svih tih podataka. Tim se pravom podrazumijeva pravo na dobivanje cjelovite kopije dokumenata koji sadržavaju, među ostalim, navedene podatke, ako je osiguravanje takve kopije nužno kako bi se ispitaniku omogućila provjera točnosti i iscrpnosti te kako bi se zajamčila njihova razumljivost.

Drugo pitanje

- 34 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a tumačiti na način da se voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku koji to zatraži osigura kopiju osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. te uredbe.
- 35 Kao što je to navedeno u točki 24. ovog rješenja, pri tumačenju odredbe prava Unije treba uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve i svrhu akta kojeg je ona dio.

- 36 Kao prvo, što se tiče teksta članka 15. stavka 1. OUZP-a, valja istaknuti da se tom odredbom ispitaniku jamči pravo pristupa osobnim podacima koji se na njega odnose i koji se obrađuju kao i informacijama navedenima u toj odredbi.
- 37 Usto, na temelju članka 15. stavka 3. prve rečenice OUZP-a, voditelj obrade osigurava kopiju osobnih podataka koji se obrađuju.
- 38 Kao što to proizlazi iz točke 25. ovog rješenja, člankom 15. stavkom 3. prvom rečenicom OUZP-a ispitaniku se dodjeljuje pravo na dobivanje vjerne reprodukcije njegovih osobnih podataka, koji se tumače u širem smislu, a koji su predmet postupaka koji se trebaju kvalificirati kao „obrada” koju provodi voditelj te obrade (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 71. i navedena sudska praksa).
- 39 U ovom slučaju valja istaknuti da banku, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja provodi postupke „obrade” u smislu članka 4. točke 2. OUZP-a u pogledu podataka svojih klijenata ili klijenata banke čiji je ona pravni sljednik, treba smatrati „voditeljem obrade” u smislu tog članka 4. točke 7., na koju se primjenjuju obveze koje podrazumijeva to svojstvo, osobito jamstvo pristupa osobnim podacima na zahtjev ispitanikâ.
- 40 Valja utvrditi da se tekstom članka 15. stavaka 1. i 3. OUZP-a pružanje kopije osobnih podataka ne uvjetuje pozivanjem ispitanika na razlog kojim bi se opravdao njegov zahtjev za pristup tim podacima. Tom se odredbom, dakle, ne daje voditelju obrade mogućnost da od ispitanika zahtijeva da mu priopći razloge za podnošenje tog zahtjeva (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 38.).
- 41 Kao drugo, što se tiče konteksta u kojem se nalazi članak 15. stavci 1. i 3. OUZP-a, valja navesti da se tim člankom, koji se nalazi u odjeljku 2., naslovljenom „Informacije i pristup osobnim podacima”, poglavlja III. te uredbe, nadopunjuje okvir transparentnosti OUZP-a time što se ispitaniku daje pravo na pristup osobnim podacima koji se na njega odnose i pravo na informacije o njihovoj obradi (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 41.).
- 42 Osim toga, valja istaknuti da bi u skladu s uvodnom izjavom 59. OUZP-a „[t]rebalo [...] predvidjeti modalitete kojima se olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz [te] Uredbe, uključujući mehanizme za podnošenje zahtjeva te, ako je primjenjivo, besplatno ostvarivanje, osobito zahtjeva za pristup osobnim podacima, njihovo ispravljanje ili brisanje i ostvarivanje prava na prigovor”.
- 43 Budući da ispitanik nije obvezan obrazložiti zahtjev za pristup osobnim podacima koji se na njega odnose, kao što to proizlazi iz točke 40. ovog rješenja, članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a, u vezi s prvom rečenicom uvodne izjave 63. te uredbe, ne može se tumačiti na način da se taj zahtjev mora odbiti ako ima cilj koji se razlikuje od cilja spoznaje o obradi podataka i provjere njezine zakonitosti. Naime, tom se uvodnom izjavom ne može ograničiti doseg članka 15. stavka 3.

OUZP-a, kako je naveden u točkama 25. i 38. ovog rješenja (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 43.).

- 44 Štoviše, valja podsjetiti na to da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da preambula pravnog akta Unije nema pravno obvezujuću snagu i na nju se ne može pozivati ni kako bi se odstupilo od samih odredaba predmetnog akta ni kako bi ih se tumačilo na način očito suprotan njihovom tekstu (presuda od 13. rujna 2018., Česká pojišťovna, C-287/17, EU:C:2018:707, t. 33. i navedena sudska praksa).
- 45 Kao treće, što se tiče ciljeva utvrđenih OUZP-om, valja istaknuti da je svrha te uredbe, kao što je to navedeno u njezinim uvodnim izjavama 10. i 11., osigurati postojanu i visoku razinu zaštite pojedinaca u Uniji te ojačati i detaljno odrediti prava ispitanikâ (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 47.).
- 46 Upravo se u svrhu postizanja tog cilja člankom 15. stavkom 1. jamči ispitaniku pravo na pristup njegovim osobnim podacima (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 48.).
- 47 Stoga je članak 15. stavci 1. i 3. OUZP-a dio odredaba kojima se jamči to pravo na pristup kao i transparentnost načina obrade osobnih podataka u pogledu ispitanika (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 49.).
- 48 Doista, nepostojanjem nužnosti da ispitanik navede poseban razlog kojim opravdava svoj zahtjev za pristup osobnim podacima koji se na njega odnose nužno se pridonosi olakšavanju njegova ostvarivanja prava koja su mu dodijeljena OUZP-om (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 50.).
- 49 Slijedom toga, uzimajući u obzir važnost koja se OUZP-om daje pravu na pristup osobnim podacima koji se obrađuju, kako je zajamčeno njegovim člankom 15. stavkom 1. radi postizanja takvih ciljeva, ostvarivanje tog prava ne može podlijegati uvjetima koje zakonodavac Unije nije izričito previdio, kao što je obveza pozivanja na jedan od razloga navedenih u prvoj rečenici uvodne izjave 63. OUZP-a (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopija medicinske dokumentacije), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 51.).
- 50 Okolnost da se obradom osobnih podataka ispunjava zakonska obveza ne može nikako utjecati na opseg navedenog prava.
- 51 Naime, OUZP-om se opseg prava na pristup, predviđenog člankom 15. stavkom 1. te uredbe, ne čini ovisnim o razlogu te obrade.
- 52 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavke 1. i 3. OUZP-a treba tumačiti na način da se voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku koji to zatraži osigura kopiju osobnih podataka koji se

493

na njega odnose i koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. te uredbe.

Troškovi

- 53 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog, Sud (šesto vijeće) rješava:

1. Članak 15. stavak 3. prvu rečenicu Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)

treba tumačiti na način da:

pravo ispitanika na dobivanje kopije osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju podrazumijeva da mu se preda vjerna i razumljiva reprodukcija svih tih podataka. Tim se pravom podrazumijeva pravo na dobivanje cjelovite kopije dokumenata koji sadržavaju, među ostalim, navedene podatke, ako je osiguravanje takve kopije nužno kako bi se ispitaniku omogućila provjera točnosti i iscrpnosti te kako bi se zajamčila njihova razumljivost.

2. Članak 15. stavke 1. i 3. Uredbe 2016/679 treba tumačiti na način da se:

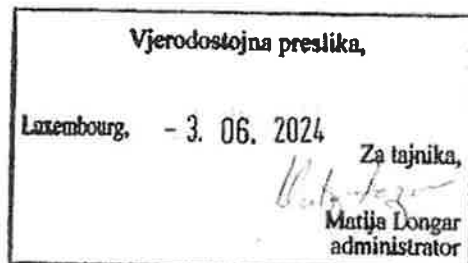
voditelju obrade nalaže obveza da ispitaniku koji to zatraži osigura kopiju osobnih podataka koji se na njega odnose i koji se obrađuju, čak i ako je taj zahtjev obrazložen svrhom koja nije povezana s ciljevima iz prve rečenice uvodne izjave 63. te uredbe.

U Luxembourg 27. svibnja 2024.

Tajnik

Predsjednik vijeća

A. Calot Escobar

T. von Danwitz

